

Etiam hec di-
ctio iuncta speciei maioris
gradus includit species mi-
nores etiam si materia sit o-
diofa. notat glo. in clemen.
s. de sequef. posses. et fruc. i
verbo etiam.

Ecclēsia habet senatum. ideo potest or-
dinarius ecclesie illa facere que pōt se-
natus. no. antho. de iudi. c. at si derici.
in pñ. v. venio ad tertiū. vide sub in verbo ex-
ecutio. in verbo instantia. in verbo possessio.
et in verbo platus.

Ecclēsia collegiata que dicat. vide in cle. ij. de
eta. et quali. et ibi p anth. Dicit q collegiata ē
illa in qua sunt duo s̄m ius canonicuz. vt no.
s̄. vbo collegium. s̄. collegiū faciunt. licz glo.
dicat q requirant tres. licet in vno tantū re-
tineat ius collegij. no. glo. in. c. j. de elec. et de
iure patro. nobis. et ibi per io. an. qui ponit q-
litates ex quibus cognoscit eccliam esse colle-
giatam. videlicet sigillū. tractatus cōmunis.
arca cōmunis. refectoriū et dormitoriū cōmūe
et fraternitas cōmunis et similia. et h̄ in dubio.
Ubi autem ex p̄uilegio. consuetudine v̄l fun-
datōe constat eccliam esse collegiatam vel non
illi standum est dictis qualitibus circūscri-
ptis. vt no. ibi io. an. dicit em̄ inno. in. c. postu-
lasti. e. ti. q si in fundatōe ecclesie fuit ordina-
tum q ibi essent tres vel plures clerici. v̄l si p
tot dotata fuit. censet collegiata. secus si ordi-
natum fuit q ibi essent duo tantū vel vnus li-
cet postea cōtingat numerū augeri. Item di-
cunt hostien. et io. an. in. d. c. nobis. q de iure
cōmuni ecclesie cathedrales et ecclē reglāres
que ad congregatōez fiendā sufficienter sunt
dotate. et viuunt in cōmuni. habent ius colle-
gij. et idem dicit archidia. x. q. j. c. j. vbi etiam
addit s̄m vincen. q nō sufficit ad hoc vt eccle-
sia sit collegiata q ples sint ibi clerici nisi ad h̄
sint constituti. vt sint vnum corpus et habeāt
arcam cōmunem. Addit etiaz s̄m tan. q duo
non faciūt eccliam collegiatā sed tres ad min⁹
ad esse autē collegij non requirit ibi esse prela-
tum. no. archi. xxj. q. ij. sicut. in glo. Sed con-
tra Guil. de mō. laud. in extraua. suscepti. in
pñ. sup verbo ecclesijs dicit q illa dūtaxat est
collegiata in qua duo vel plures tanq̄ facien-
tes vnū corpus cōsueuerūt cōuent⁹. collegiū.
vel capitulū vocari. et cōmuniē a gētib⁹ sic ap-
pellari et tales haberi. vide h̄. boyck. qui ple-
ne no. in. d. c. postulasti. et fran. de zabo. ibi et
in de. statutum. de elec. in. iij. q. vide omnino
fre. q cōcordat cū guil. in cle. et si p̄ncipales. su-
per vbo cōuentualem. de rescri. et ibidem dic̄

anth. in. d. c. j. de elec. in. j. notabili.

Ecclā curata que dicat. vide. s̄. verbo cura. s̄.
curata ecclā.

Ecclēsie appellatione comprehenditur cymite-
rium et totus ambitus et etiam capelle sibi con-
tigue. secus in existentibus extra septa ecclē.
vt ibi notatur.

Ecclēsia h̄z hoc speciale q̄ acquirit dominiū si-
ne apprehensioe possessionis. no anth. de cau.
pos. c. fi. xx. colū. v. venio ad tertiū. et est text⁹
C. de sacrosan. ec. l. fi. Itē acq̄rit possessionez
sine apprehensione qm̄ est heres instituta. vt i
c. in p̄sentia. de p̄ba.

Ecclā habet hoc p̄uilegiū q̄ q̄libz pōt venire
ad defensionē bonozū ecclē. no. ro. p̄clu. ccj.

Ecclē appellatione non intelligit̄ de episcopali si-
ue cathedrali sed de inferioribus ecclesijs s̄m
inno. de conces. p̄ben. dilectus. et p̄ archi. licz
de p̄ben. li. vj. vide tex. in. c. q̄uis. e. ti. et li.

Ecclā cathedral' succedit loco domicilij cuiuslī
bet clerici sue diocesis. sufficit ergo clericū ibi
citari et in loco sui b̄nficij. no. Ro. p̄clu. lxxix.

Ecclā restituit̄ aduersus lapsum tēpis dati ad
appellandū. de resti. in inte. c. fi. et tēpis dati ad
p̄bandū. vt in. c. coram. de resti. i. inte. Et ad-
uersus p̄scriptōz. no. inno. de resti. in inte. c. j.
et in pluribus alijs casib⁹ restituit̄. no. p̄ Jo.
an. in cle. j. de resti. in inte. et in. c. j. et fi. e. ti. i. an-
tiq̄s. vide. s̄. ecclā restituit̄ nō solum.

Ecclā cathedral' dicit̄ vacare eo ipso q̄ ep̄s trā-
latus est ad aliam eccliam et a vinculo prioris
absolutus. quod est verū qm̄ apparet voluisse
transferre inuitum. als nō vacaret. nisi trāsla-
tus translationi consentiret. no. io. mona. de
elec. generali. li. vj. quod plenius p̄sequit̄ io.
an. in regula. quod ob gratiam. e. li.

Ecclāstice rei alienatio facta ex falsa causa. ser-
uata tñ forma iuris. an sit nulla vel veniat re-
scindenda falsitate p̄bata. vide sub vbo. ve-
nio. in p̄ncipio.

Ecclā et eius bona an obligent̄ ex p̄tractu p̄la-
ti. vide sub verbo prelatus.

Ecclē acquirit̄ dominiū rei empte de pecunia
ecclē. no. glo. xij. q. ij. apostolicos. et de pecu.
cle. c. inq̄rendum. et similit̄ acquirit̄ actio per-
sonalis ex contractu p̄ alium sup re ecclesie ce-
lebrato. qd̄ est verū in subsidiū. illo q̄ p̄traxit
non existente soluēdo. als secus. vt no. bar. in
l. si vt p̄ponis. C. de rei vendi. Si tamē debi-
tor q̄ ex contractu de re vel sup re minori inui-
to contrahenti tenebat̄ soluerit ip̄i cōtrahen-
ti ignorans rem fuisse ecclē. liberaf̄ licz ille cō-
trahens non sit soluendo sicut dicit̄ de mino-
re cui ecclā equiparāf̄. vt. l. filie. ff. de solu. et
quod ibi no. bar.

Ecclā restituitur non solū contra p̄uatuoz sed

etiam contra eccliam p̄scribentē. no. glo. **Cy**.
 r̄bal. **C**. de sacros. ec. auten. item sibi qui.
Ecclia restituitur aduersus p̄scriptōz. xl. anno
 rum. p̄ tex. de. j. de resti. in inte. licet io. an. ibi
 dicit contrariū in. iiii. glo. in fi. r̄ male. qz̄ tex.
 generaliter loquit̄ de p̄scriptōne aduersus tē
 poris lapsū. nec distinguit̄ an ille lapsus sit
 x. vel. xxx. vel. xl. annoz. r̄ ita tenent ibi pau.
 hosti. gen. r̄ fran de zabo. **Idem** tenet antho.
 in. c. auditis. de resti. in inte. **Item** etiaz ante
 dictam de. restituebat̄ ecclia aduersus tales p̄
 scriptōnem. p̄ tex. in. c. j. e. ti. vbi dicit̄ q̄ ecclie
 lesa semp̄ vtitur iure minoris. quod intelli
 ge quo ad restitutōnem p̄cedendā nō quo ad
 cursū p̄scriptōnis ip̄o iure impediendum.
 vt no. antho. in. c. j. de p̄scrip. r̄ illud verbum
 semp̄. importat q̄ omni casu. l. j. r̄ ibi no. ff. so
 lu. mati. sed minor contra talem p̄scriptōem
 restituitur. **C**. in qui. cau. in inte. resti. non est
 ne. l. finali. r̄ de p̄scrip. xxx. an. l. sicut. §. p̄nt.
 iuncta. l. ait p̄tor. in p̄n. ff. de mino. ergo r̄ ecclie
 fia. **F**ateor q̄ verbum semp̄. supponit̄ p̄ regu
 la r̄ reseruantur casus excepti. vt dicit glo. r̄
 bar. in. d. l. j. **Sed** in aliqua lege vel decretali
 non reperit̄ exceptum q̄ ecclia non restitua
 tur aduersus talem p̄scriptōem. ergo restitue
 retur. r̄ ita tenet inno. in. d. c. j. r̄ anth. in. d. c.
 auditis. r̄ hosti. e. ti. in summa. ij. pte. §. quan
 do. §. vlti. r̄ §. in quibus. v. in p̄scriptōibus.
 r̄ in. c. contingit. de transac. **Nec** obstat ratio
 glo. in. d. c. auditis que dicit q̄ frustra canōes
 p̄mitterent talem p̄scriptōnem cōtra eccliaz
 si restitueret̄ quia argumentū non valet. nam
 r̄ contra minorem p̄mittit lex talem p̄scriptō
 nem r̄ tamē cōtra eam restituit. r̄ similis p̄mit
 tunt aliquas p̄scriptōnes minoris tempis cō
 tra eccliam r̄ tamen aduersus illam restituit̄.
 vt in. c. coram. de resti. in inte. r̄ no. hostien. r̄
 io. an. in. c. j. r̄ fi. e. ti. nec potest dici iura sic p̄
 mittentia frustratoria. quia si restitutio nō pe
 tatur r̄ finiatur infra quadriennū. petēs resti
 tutōnem amplius nō audis. **C**. de tem. in ite.
 resti. l. fi. r̄ in de. j. e. ti. nisi in certis casibus q̄
 notat̄ in tex. r̄ glo. in. c. j. de resti. in inte. l. vj.
Ecclia parrochialis que dicit̄. vide io. and. de
 de. nō resi. c. quia nōnulli. sup̄ vbo prochia.
 r̄ hosti. in summa de prochia dicit q̄ parro
 chialis est que habet prochia limitatā. vt i
 c. pastoralis. in p̄n. de his que fi. a p̄la. r̄ actu
 prochianos habet. vt no. in. c. licet canon. de
 elec. li. vj. sup̄ vbo. prochialis.
Ecclia prochialis debet regi p̄ rectorem. nec po
 test eam regere p̄ alium nisi in contrariū sit cō
 suetudo. vt no. io. an. in. c. extirpande. de pre
 ben. vel nisi sit alteri beneficio connexa. q̄ ca
 su potest intelligi p̄ vicariū p̄petuū quem ha

bet in ea p̄sentare. vt. d. c. extirpande. §. q̄ nō
 puto tamen q̄ ex consuetudine possit regi per
 vicariū temporalem p̄ ea que dixi in p̄ncipio.
 r̄ de facto ita reperit̄ seruari. sup̄ quo vide. s̄
 vbo p̄suetudo. §. p̄suetudo q̄ vicarij.

Ecclia prochialis si est p̄ se p̄ncipalis alii be
 neficio non annexa tenetur rector p̄ se r̄ non p̄
 alium in eadem residere. quod si nō facit. p̄t
 monitōne p̄missa p̄uari p̄ sententiā. vt in. c. qz̄
 nouelli. de de. nō residē. debet etiam infra an
 num se ad sacerdotiuz facere p̄moueri. quod
 si nō facit p̄uatur ip̄o iure etiam sine monitōe
 vt in. c. licz canon. de elec. li. vj. vbi autē ecclie
 fia prochialis est alteri b̄nficio nō curato an
 nexa. tunc licet vicaria p̄petua eiusdem ecclie
 que regit̄ p̄ vicariū p̄petuum in eadem ecclie
 fia sit curata r̄ incompatibilis cū alia cura. vt
 no. io. and. in. c. fi. de offi. vica. r̄ patz̄ ex textu
 clemē. j. e. ti. tamē ip̄a ecclia respectu ipsius
 p̄ncipalis rectoris censet̄ nō curata. quo ad h̄
 vt sit compatibilis cum alio curato. h̄ est verū
 siue sit alteri beneficio annexa. vt in. c. sup̄ eo.
 de p̄ben. li. vj. siue non sit annexa. vt in extra
 ua. execrabilis. §. q̄tum autē. vbi autē est an
 nexa. non tenet̄ rector in ea residere nec p̄pter
 eam facere ad ordinez sacerdotij p̄moueri. vt
 in. c. extirpande. §. qui nō. de p̄ben. tenet̄ ta
 men in ea facere deseruiri p̄ vicariū p̄petuum
 p̄ episcopū ad eius p̄sentatōnem instituentū.
 qd̄ si nō facit. p̄uatur ip̄o iure. monitōe tamē
 p̄missa sine qua tamen p̄uatio non sequit̄. **In**
 inno. r̄ io. an. in. d. c. extirpande. vide omni
 no sub vbo cura. §. curatū b̄nficiū obtinens.
Ecclia vna potest habere p̄les sacerdotis q̄
 rum quilibet exerceat curā animarū in solidū
 potest etiam inter eos esse diuisa cura. vt vn̄
 exerceat curaz̄ in aliquibus. alter in alijs. nec
 ista sunt cōtra ius. vt no. inno. de p̄ben. c. cuz̄
 non ignozes. vide oino oldra. p̄silio suo. lxvj.

Edere nō tenetur actor nec reus instru
 menta seu p̄uilegia sua. p̄sertim si asse
 rat illa esse sua p̄p̄a. potest tñ iudex ex
 officio partem compellere ad exhibenduz illa
 sibi. r̄ ip̄e habet videre an sint p̄p̄ia vel com
 munia vel ad causam facientia. vt no. **Ro.** cō
 elu. ccvj.

Edere sicut quis compellit̄ sua p̄p̄ia instrumē
 ta fauore fisci. ita r̄ fauore matrimonij. vt no.
 io. an. in addi. specu. de instru. edi. §. vidēdū.
 v. ex p̄missis. r̄ de p̄cu. c. j.

Edere tenetur quilibet collegiatus etiā fiscus i
 strumentū propriū petentis. **Idem** si instru
 mentū sit cōmune. qd̄ autē dicit̄ cōmune. vi
 de io. an. r̄ antho. in. c. j. de p̄ba. vbi pulchre
 loquitur sup̄ hoc. **Sed** si est p̄p̄ium eius a q̄
 petitur edi tanq̄ inutile r̄ penes quem est ex

aliquo facto vel quasi inter partes et quod potest nocere illi a quo petit. ut quia solutum est debitum. vel quia cassata est sententia lata pro eo quod habet instrumentum sententie. isto casu potest peti editio. Si vero petit instrumentum editi ut fiat inutile. ut quia peto cassari sententiam et peto ut in causa appellacionis exhibeatur. dic ut in c. g. perpetuus. de fi. instru. Si autem instrumentum est utile utriusque parti vel inutile non surgit hoc ex aliquo facto vel quasi inter partes. tunc si actor petit editi ad suam intentionem fundandam non auditur nisi reus sit usurarius. fallit in fisco cui quis tenetur edere instrumentum proprium et ad intentionem fundandam. fallit etiam in causa matrimoniali. et hoc operatur fauor fisci et matrimonij. et etiam propter peccatum respectu matrimonij. idem possit dici in dotibus. in alimentis. in legatis ad pias causas. in ecclesijs. in hospitalibus. in libertatibus. et omnibus alijs multum privilegiatis saltem ubi aliter non habetur copia pbandi. Idem possit acceptari ubique manifestum arguitur peccatum in retentione instrumenti et aliqua fides vel presumptio possit fieri de instrumento habito. saltem ex officio vel denunciacione euangelica que edere compellat. imo plus dicit Rota quod omni casu potest iudex ex officio partem compellere ut instrumentum exhibeat altera parte iurante quod editionem non petit calumnie causa. Tu dic quod de iure non potest iudex hoc facere nisi ex magna causa. et magna causa est quando parti perisset copia pbandi aliter. et maxime si ei non possit imputari quare instrumentum non habuit. ubi autem actor petit sibi editi instrumentum ad appellacionem pbandam audit quia actor in replicacione reus est. quod reo semper fit editio etiam ad exceptioem fundandam se iuuandam. ut si petam a te fundum quem mihi vendidisti et est contentio in quantum fundus se extendit. cogitur reus actori edere ad istam intentionem iuuandam. Idem si pactor essent violente presumpciones. quo casu ad complendam pbandionem compellitur reus edere instrumentum. ubi vero petitur editio non a parte litigante sed a tertio habente instrumentum proprium ipsius tertij. tunc regula est quod compellitur edere nisi talis editio petatur contra fiscum. no. anth. de pba. c. j. in. ij. et. iij. colum.

Edificium si fiat de pecunia ecclesie in solo alieno. solum cedit edificio fauore ecclesie. ut no. glo. xij. q. ij. apostolicos. Idem notat specu. in ti. de emp. et ven. §. tertio loco. §. quid si clericus. quod est verum quando edificans est dominus soli. et ita loquitur ibi. Sed io. and. in addicione dicit in. d. §. quid si clericus quod potius dicendum videtur edificium quod

sit ecclesie et solum sit premissi domini. et ideo dicit ant. in. c. inquirendum. de pecu. cleri.

Electio si fiat de prelato ad ecclesiam non cathedrali nec regularem non habet locum in tali electione. c. quia sit. de elec. li. vj. nec in ea seruanda est forma. c. quia propter. de elec. licet io. an. dicat contrarium. ut notat Ro. conclu. clxxvj. et an talis electio debeat fieri infra semestre vel trimestre. vide Ro. conclu. ccccxxij. et vide. §. verbo collato. confirmatio. dispensatio. possessio. nominatio et c. Electio habet vim confirmacionis quando ad eligentem spectat electio et confirmatio eodem iure. secus si diuerso. no. de elec. ut circa. lib. vj. in glo. ij. Idem no. io. mo. e. ti. et li. c. j. ideo tenet archi. in. d. c. j. et. lxxij. di. in synodo. Et compos. de elec. cum inter canonicos. ubi omnino vide.

Electio licet cassetur. si tamen electus per superiorem confirmetur sola confirmatio tenet et possessio et omnia facta per eum. no. Ro. conclu. c. lxxxiij. Et ideo electo confirmato obediendum est licet electio fuerit nulla dummodo confirmatio teneat. no. innocen. de excess. pla. c. inter dilectos.

Electus confirmatus licet non sit consecratus habet legitimam administracionem ratione cuius potest excommunicare. iudicare et suspendere. no. Ro. conclu. ccccxy. tamen ante consecracionem non vocatur episcopus. ut ibi no.

Electus non confirmatus non potest beneficia conferre. de elec. c. nosti. et c. transmissa. nisi esset in partibus valde remotis a loco ubi petit confirmatio debet. de elec. nihil. in fine. vel nisi electus esset bona fide in electione prelatore. ut no. inno. in. d. c. nihil

Electus aut confirmatus a cuius confirmacione appellatur beneficia conferre non potest. no. glo. de elec. auaricie. li. vj.

Electus si fuerit confirmatus sed nullus. et post talem confirmacionem administrat. an incurrat penam. c. auaricie. de elec. li. vj. vide §. bo. pena. §. pena decretal.

Electus si electioni consensit dicitur ante confirmacionem spiritualiter coniugale vinculum cum ecclesia contraxisse. de elec. cum inter canonicos et de transla. inter corporalia.

Electus non habet ius in re per solam electionem sed demum per confirmacionem. de accu. super his. habet autem ius ad rem per solam electionem no. glo. in. cle. j. ut lite pendente. super bo. collato. et per anth. et per eundem. de rescriptis. in nota. circa fi. et de isto iure in re et ad rem in beneficio. vide tex. et glo. in. c. fi. de concess. prebend. li. vj. et de prebend. si tibi absenti. et c. si is cui. et c. quidam. e. li. et in cle. j. de sequel. possess.

Electus non confirmatus si administrat. nō so-
lum puatur iure sibi competenti ad rez s3 etiā
efficitur ineligibilis ad omnia bñficia. no. io.
an. de elec. auaricie. li. vj. in glo. fi. in nouella.
ratio est quia puat ppter delictum 7 vicium
suū ergo rē. vt in. c. sup. eo. de elec.

Electio sub conditōne facta an valeat. vide de
elec. c. ij. li. vj.

Electio rectoris in ecclā collegiata vñ conuen-
tuali p̄tinet ad collegium vel conuentum nisi
in fundatōne aliter sit actum vel consuetudo
aliter se habeat. d̄ iure patro. nobis. 7 no glo.
de elec. c. j.

Electio quādo fit etiam absentes vocādi sunt
si sine piculo vocari possint nisi cōsuetudo sit
in contrarium. de p̄ben. cum in ecclesijs. li. vj
7 no. de offi. ordi. quis. e. li. 7 vide quod no.
vñ. q. j. factus. Si tamen fiat electio a maiori
parte capituli. licet alijs non vocatis nō pro-
pterea est ip̄o iure nulla. de elec. c. quod sicut.
7 no. e. ti. c. quia propter. 7. c. auditis. 7 quan-
doq3 valet facta etiam a minori parte capitu-
li. licet alijs non vocatis. puta si instet finis tē-
poris p̄fixi ad eligendum. vt no. io. an. d̄ elec.
cum nobis.

Electōnis decretum quā formam habere debz
vide de elec. innotuit. Que autē sunt de sbstā-
tia 7 forma electōnis. vide p̄ Inno. io. and. 7
antho. e. ti. ecclesia nostra. ij. §. deniq3. 7 an in
dubio p̄sumatur electio solemniter facta. vide
sub x̄bo p̄sumptio. §. p̄sumit quis.

Eligere an possit quis suspensus 7 vtrum ipse
possit eligi. vide de cleri. exco. minis. c. finali.
7 vide sub x̄bo suspensus.

Eligendi facultatem habens non potest seipm
eligere. no. p̄ glo. 7 bar. in. l. plane. ff. qd̄ cui?
vñ. 7 in. l. si tibi mandauero. §. si tibi. ff. man.
7 no. p̄ glo. de elec. cum in iure.

Eligentes licet eligant indignuz. vt homicidā
illegitimum vel als̄ irregularem. nō p̄pterea
deuoluit potestas eligendi ad supiores ex ne-
gligentia. quia non est negligens qui eligit li-
cet malum elegerit. nisi elegerit omnino icapa-
cem vt feminaz vel infantē. sed bñ pōt deuol-
ui ex malicia si scienter indignum elegit. no. in
no. 7 io. an. de concef. p̄ben. cum nostris. i p̄n.
ad hoc vide Ro. conclu. clij.

Electores etiam mortuo electo q̄ de electōe sua
litigabat cum tertio possunt in iudicio compa-
rere ratōne sui interesse 7 petere declarari ius
eligēdi ad eos p̄tinere. 7 aduersariū amouen-
dum fore. no. Ro. cōclu. clxix.

Electio an sit nulla si illiteratus ad dignitatem
ecclesiasticam eligatur. vide sub x̄bo episcopus
§. episcopi 7 alij.

Electio quando tractat non possunt electores

variare post scrutiniū publicatū. vt in. c. pu-
blicato. de elec. quod intelligit quādo in scru-
tinio reperit quis a maiori pte nominatus. q̄
casu est ius sibi quesitum. 7 compellendi sunt
electores ad electōnem de eo faciendam in cō-
muni. secus si in scrutinio non sit aliq3 a maio-
ri sed a minori vel media dūtaxat pte nomina-
tus. quo casu cum ex tali nominatōe nō sit noia
to ius quesitum. compellendi non sunt electo-
res. sed possunt variare. quia nulli iniuriā fa-
ciunt ex variatōne p̄dicta. 7 sic cessat ratio. c.
publicato. 7 consequent̄ cessat eius dispositō
no. io. an. in. d. c. publicato. sup. tex. in verbo.
nequeunt. xvij. q. 7 facit quod no. de elec. cuz
in iure. in glo. fi. 7 quod no. io. an. sup. ea. Fa-
cit etiam quod idem io. an. no. in. c. publicato
in. j. q. vbi dicit q̄ ante illud capitulū tenebat
omnes docto. posse variari. cum iḡit illud. c.
in ratōne sui p̄hibeat variatōnem soluz in ca-
su quo electores possunt compelli ad electōez
de p̄sona nominati faciendā. quod est verum
quādo fuit nominatus a maiori parte capitu-
li. ergo si fuit nominatus a minori vel media
pte seruabunt iura antiqua que non reperiū-
tur exp̄sse correctā. 7 vide oino. §. §. p̄ximo.

Electio quando tractat 7 electores discordant
in nominatōe p̄sonae eligende. an vna ps pos-
sit ad aliam accedere. dic̄ q̄ de accessu et eius
effectu potest queri ad triplicem finem. p̄mo
vt si p̄ accessuz accrescat numerus vsq3 ad du-
plo maiorem partez possit electio confirmari
nllā exceptōe admissa. secūdo vt si crescat nu-
merus vsq3 ad maiorem partem licet non du-
plo maiorem. possit p̄sona electa administra-
re ante confirmatōnem. tertio vt si crescat nu-
merus vsq3 ad maiorem partē possit cōmunis
electio valida fieri. quo ad p̄mos duos fines
certum est in electōnibus virozum nō habere
locū accessum. quia si ab initio vir electus fu-
erit a duplo maiore pte tamē minor pars exci-
piendo 7 pbando aliquid quod vota maiori
partis nulla redderet confirmatōnem impedi-
ret. vt in. c. scriptum. de elec. 7. e. ti. si quando
li. vj. licet etiam vir ip̄e sit ab initio a maiori p-
te electus. tamen ante confirmatōnem ammi-
nistrare non potest. de elec. c. qualiter. 7. e. ti.
auaricie. li. vj. Non est ergo mirum si qd̄ non
possunt ab initio. non possunt p̄ accessum. In
electōibus autem mulierū licet abbatissa a du-
plo maiori parte ab initio electa debeat nulla
exceptōe admissa confirmari. 7 si fuit a ma-
iori parte licet non duplo maiori electa potest
ante confirmatōnem administrare. tamen per
accessum ex post nō potest hos fines 7 effect?
consequi. vt in. c. indēnitatibus. §. si qua x̄o.
de elec. li. vj. qui tex. de his duobus effectib?

debet intelligi. quia in pcedentibus de illis effectibus loquitur pcedentia declarant sequentia. I. talis scriptura. de lega. f. Quo ad tertium finem ante. c. publicato poterat fieri accessus de minori ad maiorem partem et e converso de minori ad mediam partem capituli. et e converso de pari ad parem numerum. vt no. io. an. in. d. ca. publicato. de elec. in. f. q. 7 p. c. publicato. statutum est q post scrutiny publicatus non possunt electores videlicet vna pars alteri succedere et variare in iudicium illius qui in scrutiny reperit nominatus a maiori parte. imo talis nominatus possit petere q electores compellantur electionem de eo facere in communi. Si ergo in scrutiny nullus reperitur nominatus a maiori parte capituli vel media. poterit vna pars alteram accedere sicut iura antiqua. que hoc casu non apparent immutata. et quia cessat ratio. c. publicato. quia nullus a minori parte capituli nominatus potest petere q electores compellantur eum eligere in communi. Si ergo his casibus aliquis nominatus a minori vel media parte capituli deueniat per accessum ad maiorem partem capituli. ille petere poterit q electores compellantur de eo facere electionem in communi p iura predicta. et hoc voluit io. an. in. d. c. publicato. q. xvij. non obstante. c. indemnitate. s. si qua vero. quia loquitur de accessu quo ad duos primos fines seu effectus duxerat vt dixi. et quia cum ille sit ter. nouus corrigens iura antiqua sic debet intelligi vt minus q possit ledat et corrigat priora iura dummodo aliquid operetur. de elec. cum expediat. li. vj. Sed et si quis pertinaciter diceret dictum. s. si qua vero. indifferens et generaliter intelligendum de omni fine et effectu accessus vt ille non possit fieri etiam quo ad fines faciendi electionem validam licet p accessum deueniat ad maiorem partem. tamen nemo negabit q si in contractu electionis quis fuit a media parte capituli nominatus non possit illi medie parti accessus fieri. quia ille. s. si qua vero prohibet accessum ad maiorem et minorem partem duxerat ergo ad mediam partem poterit accedere sicut iura antiqua que in hoc non reperiuntur correcte. et ita firmat io. an. in. c. quorundam. de elec. li. vj. sup. s. si qua vero. in nouella. et idem voluit in. d. s. si qua vero. in. f. glo. que licet prima facie videatur facere contra. tamen recte intelligenti facit pro. quia et ibi finaliter dicit iura antiqua illesa seruari quando electio fit a media parte capituli. et si dicas illi glo. responderi non potest. quia licet dicat iura antiqua illo casu manere incorrecta. tamen eodem casu concludit medie parti non posse fieri accessum et conclusionem hanc probat p ratios dicens q electio

facta media parte duxerat nedum de religioso sed de alio quocumque est ipso iure nulla etiam sicut iura antiqua eo ipso q est facta a maiori parte. vt patet. in. c. quia propter. et in. c. ecclesia vestra. f. et ij. de elec. ergo non potest p accessum ratificari. vt in regula. non firmat. Dic aduerte q recte intelligenti responsio patet q illa glo. loquitur in electione. nos loquimur in nominatione que electionem pcedit. fateor q electio eo ipso q non fit a maiore parte est ipso iure nulla et consequenter non potest p accessum ratificari. s. nominatio licet sit facta non a maiori sed media parte non est ipso iure nulla sed pendet ab euentu accessus. et si p accessus crescat vsq ad maiorem partem incipit valere et ex ea potest ad electionem pcedi sicut iura antiqua. de quibus s. et vide oino sub verbo nominatio. et. s. s. p. Electio quando spectat ad episcopum et capitulum simul et episcopus solus vel etiam cum minori parte capituli elegit vnum et maior pars capituli elegit alium que electio valet. vide sub verbo episcopus. s. episcopus capit. Electio tunc demum requirit obseruari formam c. quia propter. quando fit de episcopo vel abbate vel principali rectore in ecclesia collegiata. non autem requiritur illa forma in canonicatibus et pbenendis nec in alijs dignitatibus vel beneficijs inferioribus. vt no. glo. compos. Inno. io. an. et domini antho. in. d. c. quia propter. de elec. et etiam requiritur illa forma in episcopatibus. quando electio fit p viam compromissi. vt no. cal. et anth. in. c. cum in iure. de elec. Electio non requirit seruari formam. c. quia propter. consequenter non requirit q fiat de necessitate collatio vtorum. quia illa collatio inducitur ex forma predicta. no. compos. et io. an. de elec. in genesi. in verbo collatio. nec etiam requirit q fiat communis electio p vnum vice oim no. io. an. in. c. sicut cum. de elec. in glo. ordiaria. Et idem tenet inno. et compos. in. d. c. i genesi. vt refert ibi. io. an. sup. verbo apparer. licet cal. et anth. contrarium sentiant in. c. cum in iure. de elec. Sed idem ant. stat. cum inno. in. d. c. i genesi. Eligere potest quis vt conferat pinguius beneficiu ex pluribus simul vacantibus quando hz facultatem pferendi plura beneficia vsq ad certum numerum et facta collatione et de isto numero de pto vno si vacat duo alia simul quorum vnum est pinguius alio poterit pinguius conferre et illud eligere. no. glo. de pben. quis. ij. li. vj. sup. verbo de cedentium. in. fi. Eligere an possit acceptas alterum ex pluribus beneficijs p eum simul in diuerso tpe acceptati. vt de. s. verbo acceptatio. in. pn. **S**phiteota an possit dari emphiteosis in dotem p filia sua. vid. ro. q. clu. ciij. f. 4

Emphiteosi finita p̄ generatōnem finitam. pos-
sunt descendentes petere q̄ eis refirmitur. et
si nō refirmitur sit eis iniuria ⁊ possunt apel-
lare ad supiores ⁊ petere vt eos cogat q̄ eis re-
firmatio fiat. vt no. bar. ff. de p̄uile. cre. l. j. i. fi.
⁊ ff. de aqua coti. ⁊ esti. l. j. §. pmittitur. **O**pi-
nio bar. videtur restringenda s̄m leges i qui-
bus scribit p̄ quas mouet. videlicz quādo do-
minus vellet alteri in emphiteosim dari v̄l q̄n
p̄nceps rem concessam certe p̄sone non vellet
successors rei confirmare. nec ad vsus ip̄i p̄ci-
p̄is conuertere sed rem in p̄mo statu dimitte-
re vbi autē domin⁹ non vellet alteri in emphi-
teosim dare sed p̄ se ⁊ sua mensa rem retinere
vel p̄nceps rem certe p̄sone concessam ad pro-
prios vsus committere. videt hoc fieri posse
quia p̄ma charitas incipit a seip̄o ⁊ nemini in-
iuriam facit q̄ vtitur iure suo. ⁊ sic cessant ra-
tōnes ⁊ argumenta legū p̄dictarū. vide etiaz
bar. in. l. si. mihi. ⁊ ticio. de ver. obli.

Emp̄tor re empta non agit de emptiōe
contra venditorē si ei non denuncia-
uit vt veniret ad defensionem litis. licz
venditor sciuerit litem motā. no. bar. in. l. qui
v̄rozi. §. quod ego. ff. de adulte.

Emp̄tor si agit ad rem emptam possit repellī p̄
exceptōnem precij non soluti. l. iulianus. §. of-
ferri. ff. de ac. emp. que exceptio sinō fuit op-
posita ante sententiam potest opponi in execu-
tione. vt no. specu. ti. de execu. sen. §. finali. ⁊
item pone emp̄tor. Si tamē non confidit d̄ v̄-
ditore potest p̄cium deponere penes p̄sonam
idoneam. quod sufficit s̄m bar. in. l. si solutu-
rus. ff. de solu. Sed glo. tenet in. d. §. offerri q̄
debet p̄cium tradere. ⁊ ita tenet azo. in sūma.
de acti. emp. ad fi. p̄ iura que ibi alle.

Ep̄iscopus non potest cōmittere alteri
q̄ vicario suo generali potestatem con-
ferendi beneficia vacatura. no. Ro. cō-
clu. ccdxxx. ⁊ vide. s̄. verbo dignitas. caplm.
dispensatio. electio. p̄latus. statutū. ⁊ c̄.

Ep̄iscopus licet ex consuetudine vel p̄uilegio
habet collatōnem certi b̄nificij siti in diocesi al-
terius ep̄iscopi. non potest tamen resignatōez
eiusdem b̄nificij recipere a volente illud p̄mu-
tare. ⁊ sic licet ad eum ptineat collatio. nō ta-
men institutio nec destitutio. vt no. Ro. con-
clu. ccdxxxj.

Ep̄iscopus licet sit extra diocesim potest b̄nifi-
cia sue diocesis cōferre. de p̄ben. statutū. li. vj
⁊ ibi no. in glo. penul. ⁊ p̄bat in. c. post electō-
nem. de cōces. p̄ben. ⁊ ibi no. p̄ io. an. sup̄ v̄bo
mandatis. In contrariū facit quia cōferre b̄n-
ficiū est iurisdicōis. vt no. j. sub v̄bo iuris-
dictio. §. iurisdicōnal actus. ⁊ illa que sunt iu-
risdicōis nō potest ep̄iscopus facere ex suā dioce-

sim. vt no. j. §. p̄ximo.

Ep̄iscopus etiam ex suam diocesim pōt in pontifica-
libus celebrare ⁊ p̄dicare etiā sine licentia dio-
cesani loci. s̄m Hosti. quod approbat cōsuetu-
do. licet inno. contradicat. Sed illa que sunt
iurisdicōis ⁊ officij sicut est crismare degra-
dare ⁊ ordinare ⁊ similia facere non pōt extra
suam diocesim sine licentia ep̄i loci. cū licen-
tia sic. vt no. glo. in de. fi. de p̄uilegijs. sup̄ ver-
bo eisdem.

Ep̄iscopus regularis habet disponere ⁊ cōfer-
re omnia b̄nificia in sua diocesi existentia. no.
Ro. conclu. ccccxxxix.

Ep̄iscopus fundat intentum suum de iure cōmuni i
subiectōne ecclesiarū sitarum in sua diocesi. ⁊
eodem modo archiep̄iscopus in sitis in sua p̄-
uincia quo ad archiep̄iscopalem dignitatem
⁊ in sitis in eius diocesi quo ad ep̄iscopalem.
no. antho. de cap. mo. c. fi. j. colū.

Ep̄iscopus probat subiectōnem eccle p̄ duo si-
gna. p̄mo ex eo q̄ constat prelaturam accedere
ad synodum ep̄iscopi. secūdo q̄ prestat ei cen-
sum. Aduerte tamen q̄ non sufficit p̄bare cē-
sum solum nisi probetur in signuz subiectō-
nis. vt no. e. c. ij. colum. quod est verū quo ad
vniuersalem subiectōz. sed quo ad subiectōez
respectu ip̄ius census soluendi sufficit proba-
re ip̄am census solutōnem. vt no. e. c. xix. colū
na. ⁊ nunc autē restat.

Ep̄iscopus non potest aliquem sibi nō sbiectū
ordinare sine licentia sui ep̄iscopi. de temp. or-
di. c. fi. li. vj.

Ep̄iscopus nō potest h̄re eccliam cathedralem cū p̄-
positura. vt no. anth. de iudi. causam.

Ep̄iscopus an possit concedere indulgentiā celebra-
di ⁊ celebrare faciendi sup̄ altari portatili. vi-
de sub v̄bo missa.

Ep̄iscopus ex consensu capituli potest ex iusta
causa rem vnius ecclesie alteri ecclesie conce-
dere ad tempus ⁊ etiam perpetuo. no. io. an.
de rescriptis. si propter. li. vj. in nouella. sup̄
verbo ecclesie tue fabrice. ⁊ idem no. de re. ec.
non alie. dudum. li. vj. in glo. iusta videbat.
vt no. de religiosis domibus. cōstitutus.

Ep̄iscopus potest cum consensu capituli vni-
re ⁊ diuidere ecclesias ⁊ perpetuam sbtractio-
nem vni ecclesie facere ⁊ alteri dare. no. fre. de
senis. in tracta. pmu. q. xxiiij. Sine consensu
capituli nō possit. vt probatur. xvj. q. j. per ce-
pimus. §. sicut. ⁊ no. archi. e. q. c. ⁊ temporis
qualitas. ⁊ hosti. in summa. de his que fiunt
a p̄la. §. j. ⁊ sed nec. ⁊ to. an. in de. ne in agro.
§. ad hoc. in verbo assensu. de sta. mona. ⁊ in
de. si vna. de re. eccle. nō alie. in v̄bo p̄sentien-
te. nec pōt ep̄iscopus p̄scribere qd sine p̄sensu capi-
tuli possit vnire. vt ibi dicit io. an.

Episcopus potest parrochiale ecclesiaz vnire episcopali vel alteri dignitati ex causa rationabili. no. Ro. conclu. cxiij. Tu dic qd cuz consensu capituli non potest aliquod beneficium vnire vel donare mensue episcopali nec mese capitulari conuicti nec diuifim. vt no. glo. de rebus ec. no aliena. in cle. ij. sup. vbo mēse. nisi esset beneficium de mensa episcopi quia illud potest donare capitulo auctoritate sua. licz tutius sit qd fiat auctoritate superioris. vt no. glo. in cle. eadem sup. verbo capitulo. Sed sine consensu non possit vnire nec donare vna ecclesiam alteri. vt no. glo. in. e. cle. sup. vbo p̄sentiente.

Episcopus sine consensu capituli non potest quem beneficium puare. vt no. de consue. c. iij. li. vj. et de excef. pla. c. j. hoc verum quando p̄cedit ordine iudiciario. als secus. vt quando clericus citat et monef vt refideat vel vt titulum sui beneficij ostendat. vt colligif ex no. p̄ io. an. in addi. specu. sup. rubrica. de cle. no. refidē. vide. j. s. ep̄s potest clericum.

Episcopus etiam in spectantibus ad eum non iure proprio sed deuoluto habet requirere consilium capituli. no. anth. de elec. ne p̄ defectu quod est verum de honestate no. de necessitate. vt no. ibidem p̄ eum et p̄ glo. et vide qd no. e. si. cum in cunctis.

Ep̄s an possit facere statuta contra ius etiam de consensu capituli. vide sub vbo statutum. s. statutum contra ius comune.

Ep̄s an ea que facit p̄sumat in dubio facere de consensu capituli. vide sub vbo prelat. s. p̄latus p̄sumitur.

Episcopo quando incipit currere semestre ad conferendum beneficium ad eum deuolutum p̄ negligentiam patroni non p̄sentantis. vide sub verbo patronus.

Episcopo ad quem p̄mo et ei ad quem secundo ptinet collatio beneficij. currit tempus semestre conferendi a noticia vera. et qui eam allegat p̄bet. quia ignorantia p̄sumitur fm Innocē. tñ rota concludit qd archiepiscopo qui singulis annis tenet celebrare conciliū puinciale et inuestigare statutū beneficiorū sue puincie. currit tempus a die deuolutōnis no. attento qd dicat illam ignorasse. si tamē pbabilem ignorantiam allegaret. staref de hoc ip̄ius iuramēto. Sed io. an. dicit hoc relinqui arbitrio iudicis considerata qualitate beneficij et mō vacationis ac loci distantia et fama. no. Ro. conclu. cxiij.

Episcopus debet eligi et infra tres menses a die electōnis sue debet confirmatōnem petere als cassatur electio. et infra alios tres menses a die pacifice possessionis adeptę debet consecratōnem petere. quod siue fecerit siue non. puatur

ip̄o iure p̄oribus beneficijs dicto trimestri lapsio. no. de elec. cum in cunctis. et e. ti. c. comifsa. li. vj. et nisi infra aliud trimestre iusto impedimento cessante se fecerit consecrari. puatur episcopatu et sic in effectu ad consecratōz dantur sex menses. vt est tex. de trans. pla. in cor poralia. licet in. c. qm̄ quidem dicat de. v. mē sibus tantū. vide glo. de elec. si electio. li. vj. i glo. penul. et puatio p̄dicta fit p̄ sententiaz no. ip̄o iure. vt. d. c. quoniā qdem. nec requiritur qd aliqua monitio p̄cedat s̄z sufficit solus lapsus tempis ad hanc puatōnem. vt. d. c. cum in cunctis. et ibi no. p̄ compos. et io. an. et ad hoc vide quod no. p̄ inno. et io. an. de p̄ben. extirpade. et p̄ antho. in. d. c. cum in cunctis.

Episcopus postq̄ est consecratus non potest deponi nec ab amministratōe vel episcopatu remoueri. nisi p̄ solum papam vel habentem ab eo mandatū. sed excommunicari suspēdi v̄l interdici potest p̄ archiepiscopo et p̄ eius officialem archiepiscopo absente. no. an. de iudi. c. j. v. opono quinto. ibi plene videas p̄ qd p̄tra ep̄m procedi possit.

Episcopi appellatōne in materia iurisdictionali comprehenditur electus confirmatus. s̄z in materia p̄portionabili vel indifferenti cōprehenditur solus cōsecratus. no. anth. de iudi. c. at si clerici. s. de adulterijs. v. ij. ex parte p̄sone. de quibus autē cognoscere possit electus et cōfirmatus nōdum cōsecratus. vide antho. e. s. v. venio ad declarandum. Sed rota simpliciter dicit qd ille qd non est consecratus. nec dicit episcopus nec p̄ episcopo scribit licet sit electus et confirmatus. vt no. Ro. conclu. ccccix.

Episcopi et alij qd ad dignitates eligunt v̄l promouentur debent esse litterati. als puantur et remouent. de eta. et quali. c. fi. et de elec. si forte. li. vj. et vide quod no. doc. de elec. cū in cunctis. in p̄ncipio. et defectus scientie reddit electōnem nullam et potest p̄nunciari nulla probato defectu. non tamen sufficit cōtumacia p̄ p̄batōne si citatus vt veniat ad subeūdiz examen nō veniat. vt no. lap. in. d. c. si forte.

Episcopi et archiepiscopi non debent a clero ex actiones indebitas facere. als puniuntur. d. excef. prela. c. j. sed debent solum p̄curatōnes et debita subsidia exigere. de censu. cum apostolus. et debitum est quādo episcopus ad papam vel ad regem vel synodum vel quādo facit expensas p̄ communibus negocijs diocesis fm innocen. vt no. io. an. de sta. mona. c. j. Item vbicunqz episcopus indigeret sine culpa sua. vt no. io. an. d. c. cum aplus. vide io. an. de iur. de. ad liberandam.

Ep̄i et superiores p̄lati hnt mez et mixtū impluz et qd sunt meri imperij. vide Ro. conclu. ccccix.

*no. s. ep̄s an possit
p̄p̄tate ḡseruare*

Episcopus et inferior episcopo an possunt ab-
soluere ab excommunicatōne. vide sub verbo .
excommunicatio. §. excommunicatū possit.

Episcopus eodē q̄ est episcopus habz ius ca-
nonie annexum. vt no. glo. de concess. p̄bend.
c. postulastis. ille tamen canonicus non requi-
rit p̄bendam quia satis p̄bendatus est de mē-
sa sua nisi cōsuetudo aliter se habeat. vt no. io.
han. an. super dicta glo. et vide aliam glosam
optimā melius declarantē in. c. irrefragabilis
§. excessus. de offi. ordi. licet hostien. dicat q̄
episcopus non potest esse canonicus. q̄ idem
non potest esse pater et filius. quod io. an. re-
p̄bat. de p̄ben. cum in ecclesia. li. vj. in nouella.
et vide illum textum.

Episcopus est caput capituli et canonici siue ca-
pitulum sunt membra et faciūt vnum corpus.
et vbi in electōne vel collatōne discordat epi-
scopus a capitulo. statur diffinitōi episcopi si
habet vocem in capitulo vt p̄latus nisi aliud
ratōnabile obsistat. si nō habet vocem vt ca-
nonicus statur diffinitōni sanioris parti capi-
tuli. nisi aliquod ratōnabile obijciat. no. 3o.
an. in. c. j. de excess. p̄la. Alibi etiam dicit h̄ ca-
su stare diffinitōni episcopi nisi recuset vt su-
spectus. vt no. io. an. de concess. p̄ben. postula-
stis. sup verbo nobiscum. Et qd̄ dixi stari dif-
finitioni sanioris partis capituli quando epi-
scopus habet vocez vt canonicus. dic illā cen-

Sanior ps que sit

feri saniorē partē que cum episcopo concor-
dat licet sit minor numero. nisi alia ps nume-
ro maior aliquid ratōnabile opponat. vt notat
io. an. fm̄ hosti. de his que fi. a p̄la. c. quanto
sup hoc vide quod pulchre no. an. de concess.
p̄ben. postulastis. vbi concludit q̄ si episcopus
habet vocem vt p̄latus. et in capitulo sunt. xx
canonici. non valet quod facit episcopus cuz
p̄. quia nō habet secum maiorē partem capitu-
li. secus si vocem habet vt canonicus. Idem
tenet compos. in. c. cum ecclā vulturana. de e-
lec. idem archi. xxj. di. in p̄n. idem io. an. in. c.
j. ne se. va. li. vj. sup verbo assensu. et ex his re-
probatur opinio hosti. recitata p̄ io. an. in loci
p̄alle. in quibus concludit vocem capituli fa-
cere maiorē partem capituli cui adheret et p̄
qua diffinit simul. quod falsum est et eā repro-
bant docto. p̄fati. et fre. de sentis. consilio suo.
ccxxij. q̄ etiā tenet nō valere qd̄ facit maior ps
capituli ep̄o contradicēte q̄ debet vt p̄lat⁹ in-
teresse. Sed contrariū sentit in hoc io. an. i. c.
a collatōe. de appel. li. vj. in nouel. dicēs q̄ fm̄
h̄ nūq̄ esset dare maiorē partem ep̄o p̄tradi-
cente. et sic pōt sp̄ ep̄s etiā solus electōnes et
collatōnes impedire qd̄ esset absurdū. et iura
sic debent intelligi q̄ nō sonent in absurdum.
Episcopus in dubio p̄sumit esse in capitulo vt

p̄latus non vt canonicus. et p̄ quos act⁹ appa-
reat eum ibi stare vt p̄latus vel vt canonicū.
vide glo. de appel. a collatōne. li. vj. et ne se. va.
can. c. j. e. li. et tex. in. c. statuimus. de maio. et
obe. Sed qualitercūq̄ sit in capitulo non ha-
bet nisi vnam vocem. vt plene disputat 3o.
an. in. d. c. a collatōne. in nouel. li. vj.

Episcopus si puidet de beneficio auctoritate iu-
ris quod ei non competit. an valeat si auctori-
tate alterius iuris et ex alio capite ius ei cōpe-
tebat. vide sub. v. p̄uisio facta.

Episcopus nō potest esse pcurator alterius ni-
si in causa amici. episcopat⁹ et ecclē sue. vt no.
an. et inno. in. c. cū. i. et a. de re iudi.

Episcopus nō consecratus licet electus et con-
firmatus an possit causas criminales cogno-
scere et diffinire. vide sub verbo vicari⁹. §. vi-
carius episcopi licet.

Episcopus potest facere statutū cōtra aliquaz
consuetudinē ecclesie. sed nō cōtra ius cōmūe
licet populi seculares et cōtra ius cōe statuere
possint. et ratōnem differētie ponit antho. de
consti. cū. m. vij. colū. v. nota q̄ canonici. vid
quo ad ep̄m quod no. sub vbo statutū. §. cō-
tra ius cōmune. et vide. s̄. verbo canonic⁹. §.
canonici an et quando.

Ep̄s fundat intētū suum de iure cōi sup iuris-
dictōe puniendi excessus in sua diocesi exclu-
so quolibet alio p̄lato inferiore. et si inferior ta-
lem iurisdictionē habeat. h̄z ex consuetudie. vt
no. anth. de fo. compe. cū cōtingat. in. iij. nō.
Idem no. glo. in. c. irrefragabili. §. excessus.
de offi. ordi. et quod dictū est de causis crimina-
libus. idem in m̄rimonialibus. vt est casus in
c. accedentib⁹. de excess. p̄la. et idem in omnibus
dignitatem talem p̄cernentibus quorum ali-
qua ibi exprimuntur et aliqua suppleuntur per
io. an. in nouella. Scias tamen q̄ consuetudo
non possit dare iurisdictionem inferioribus ab
episcopo deponendi clericos. vt no. io. an. in
d. c. cum contingat. ad fi. et idem tenet antho.
ibidem.

Episcopus potest de iure communi iurisdictionē
exercere in tota sua diocesi etiam i causis
in quibus inferiores prelati habent ordinariā
iurisdictionem. et inter episcopum et alios infe-
riores est locus p̄uentioni. et si non constat
quis p̄uenerit. p̄fertur episcopus ratione
maioritatis. no. io. an. in. c. pastoralis. sup. j.
glo. de offi. ordi. et antho. in. c. cum contingat
de foro competen. Ex consuetudine tamē po-
test inferior solus excluso episcopo iurisdictionē
habere in certo loco. vt no. 3o and. in. c.
cum episcopus. de offic. ordinan. libro. vj. in
nouella. et antho. in. d. c. cum contingat. vj.
columna.

Episcopus nō cōsecratus non potest exercere illa que sunt ordinis. vt no. hostiē. compos. et io. an. de elec. transmissam. ⁊ archidia. xcy. di. sin. peruenit.

Episcopus debet creari ⁊ deputari in ciuitatibus non in castris. vt patz in. c. j. de pūil. ⁊ debet deputari in ciuitatibus honorabilib⁹ non in paruis. vt patz. lxxx. di. episcopi.

Episcopus potest clericū beneficio puare si monitus non ostendat titulū beneficij. vt no. io. an. in addi. specu. sup rubrica. de cle. non residen. quod intellige in beneficio recenti. secus in vetusto. in quo sufficit clericū iurare se habuisse titulū ab illo qui dare potuit. vt no. hostien. de symo. licet hely. ⁊ fre. de senis. ⁊ silio cccxxiij. vide. s. s. epūs sine consensu.

Episcopus non potest legitimare filium illegitimum. sed potest dispensare cōtra illegitimitatem habilitando eum. vt no. anth. in. c. per venerabilem. qui filij sunt legit. in. xx. colum. ⁊ nunqd autē possit episcopus.

Episcopus nō potest p̄scribere q̄ etiam in casu illicito possit rem ecclē sine consensu capituli alienare. vt no. io. an. in cle. si vna. in xbo. cōsentiente. de re. ecclē. nō alie. ⁊ hoc pbat tex. ⁊ ibi no. inno. de re iudi. cū causa. ⁊ de app. romana. ad si. sup xbo scripta. li. vj. in nouella.

Epistola. vide sub xbo absens.

Qui pollens. vide sub xbo indiffinita.

Equitas quādo p̄feratur rigori vt ecōtra. vide Ro. conclu. xxv.

Equitas nō scripta est seruanda p̄ iudicem. vt in cle. quīs rigor. de app. ⁊ no. Ro. ⁊ clu. ccccj.

Error in nomine eius contra quem fit executio citatōnis vel alterius actus nō viciat actum si de p̄sona constat p̄ alias circūstantias. ⁊ idem si fuit error nomis in rescripto. vt no. Ro. conclu. cxxix. ⁊ no. Inno. in. c. significante. de rescriptis. ⁊ pbat p̄ tex. C. de testa. l. si in nomine. ⁊ insti. de le. s. si q̄s in nomine. ⁊ vide bal. in. d. l. si in nomine. ⁊ C. de here. insti. l. si. ⁊ inno. ⁊ io. an. cal. ⁊ antho. in. d. c. significante. ⁊ p̄ hosti. plenissime. in sūma. de rescriptis. s. que possunt. in. j. ⁊ ij. colum. ⁊ p̄ specu. in titu. de rescriptis. presentū s. ratōne autē. ⁊ quid de dubitante. ⁊ quid ibi no. io. an. in addi. specu.

Error iuris excusat quādo p̄pter varias opinionones doctorū est dubiū iuris pbabile. no. io. an. de postu. pla. c. j. ad finem. ⁊ vide sub xbo sententia. s. sententia lata expresso iuris errore.

Error si est commissus p̄ procuratorem in dādīs positionibus. p̄ iuramentum potest corrigi p̄ p̄ncipalem sine expressa reuocatione erroris. Sed p̄ncipalis positōnem ab eo datam per

iuramentum reuocare non potest. no. Rotā. conclu. l. vij. quod intellige nisi alleget errozes maxime in facto alieno quem vult probare et reuocare. iuxta no. in. c. cum in positōnibus. de iureiur. li. vj. quod allegat dicta decisio. iō fm iura que alle. debet intelligi.

Errorem suuz potest procurator reuocare ⁊ cōtrarios articulos siue contrariam materiam dare etiam si p̄mam materiam dederit p̄ iuramentum licet de errore suo non doceat aliter q̄ p̄ iuramentū sup errore prestitum quod pro cedit magis de stilo q̄ de iure. ⁊ hec vera in causis beneficialibus ⁊ matrimonialib⁹. In p̄phanis autē nō potest reuocare qd cū iuramento dedit. als sic. no. Ro. ⁊ clu. cclij.

Error communis habetur p̄ veritate in iurisdictione ordinaria. secus in delegata in q̄ non sufficit probatio cōmunis reputatōnis. no. in nocen. de rescriptis. dilecta. quod limita quādo error siue viciū est circa cōmissionem delegantis qui est actus puatus. secus si viciū siue error esset in persona delegati. per textuz in. c. ad probandum. de re iudi. vt no. antho. in. d. c. cum dilecta. vide omnino Cal. in. d. c. ad pbandum. cuius dicta ponunt sub verbo ex cōmunicatio. s. ex cōmunicatus non potest esse iudex.

Error confessionis licet possit reuocari vsq̄ ad sententiam. tamē secus si allegeret error i scriptura instrumenti p̄ducti. no. innocē. de censu. cum olim. ad finem. ⁊ bar. in. l. non fatetur. ff. de confes. ⁊ vide omnino. j. s. error tacite. quod limita quo ad verba dispositiua i instrumento contenta non quo ad narratiua. q̄ confessio que insurgit ex productōne instrumenti non traditur ad ea que instrumentū nō probat. vt no. bar. in. l. post legatum. in p̄nci. ff. d. his quibus vt indignis aufe. ⁊ idem sentit rota. conclu. cclxx. Sed verba narratiua non pbant nisi inter contrahentes ergo ⁊c. Prop̄ ea dicit antho. q̄ producens instrumentū potest postea dicere illud non solenne ⁊ non face re fidem. in. c. cum venerabilis. de excep. v. colum. ⁊. o. pono q̄ contra. ⁊ p̄dicta procedunt in confessione tacita que insurgit ex productōne p̄dicta. secus si pars expresse confitetur dando articulū de contētis in instrumēto. q̄ tūc narratiua instrumēti sunt redacta i dispositiua p̄ exp̄ssaz p̄fessioz. ⁊ tūc illa p̄fessio ⁊ cor dās cū instrumēto reuocari nō p̄t nec admit tī ps ad pbandū p̄riū. ⁊ pbat p̄fessio s̄b memoratōne instrumēti facta licet instrumentuz de se in verbis narratiuis vel etiam alijs non probaret. ex hoc voluit inno. in. d. c. cū venerabil. in glo. nō ē verū. ⁊. s. si p̄fiteat. l. j. bar. in. d. l. post legatum dicat q̄ potest p̄bare cōtra

rum. sed loquitur quādo instrumentū est de se nullum. Adde q̄ articulus datus p̄ modū obiectus nō potest reuocari. *tex. notabil. d. elec. c. ab eo. li. vj. ⁊ vide sub verbo pducēs instrumentum. ⁊ vide omnino. s̄ verbo cōfessio. s̄ cōfessione. ⁊ s̄ cōfessio indeliberate.*

Error cōmunis non iuuat nec p̄ veritate habetur quādo sententiā publice lata est cōmūi errori siue cōmuni opinioni contraria. quia talis cōmunis opinio non est pbabilis. sed ille qui vult se ex cōmuni opinione iuuare sciebat veritatem esse cōtra opinionē cōmunez. no. cal. dere iud. ad pbandum. ⁊ anth. de pben. dilectus. in penul. colum.

Error iuris vel facti qualiter pbetur. vide bar. in. l. non fatef. ff. de confessis. ⁊ vide sub vbo ignorantia. in pn.

Error cōmunis an faciat gesta valere. vide inno. de offi. dele. cum sup. ⁊ de elec. cū dilect. ⁊ c. nihil. vbi plenius loquitur. ⁊ ibidem vide compos. io. an. ⁊ anth.

Error etiam in facto pprio tolleratur vbi agitur de damno vitando. l. sed ⁊ si me p̄sente. in p̄ci. s̄ cum iter. ff. de condi. inde. ⁊ l. si tibi liberum. ff. de acti. emp. ⁊ no. p̄ bar. ⁊ bal. in. l. sed ⁊ si me p̄sente. ⁊ p̄ dy. ⁊ io. an. in nouella. in regula ignorantia. li. vj. ⁊ talis error pbatur eo ipso q̄ pbatur rem aliter se habere. vt no. glo. la in. l. cum in debito. in pn. ff. de pba. ⁊ c. tex. in. l. si post diuisionem. C. de iur. ⁊ fac. igno. ⁊ p̄ bar. ⁊ bal. in. d. l. sed ⁊ si me p̄sente. Et p̄dicta sunt vera in errore adhibito extra iudicium. idēz si adhibet in iudicio circa preparatoria. sed si circa decisoria tunc non p̄sumitur error licet pbetur rem aliter se habere. nisi pbentur alie circūstātie ex quibus error p̄sumatur. vt no. bar. in. l. non fatef. ff. de confessis. ⁊. sed quero qualiter.

Error iuris toleratur vbi agit de damno vitando. l. iuris ignorantia. ij. ff. de iur. ⁊ fac. igno. ⁊ no. p̄ bar. ⁊ bal. i. l. ij. C. quod me. cau. Idē dy. ⁊ io. an. in nouella. in regula ignorantia. li. vj. ⁊ pbatur talis ignorantia ex qualitate facti ⁊ psonarum. puta si dicens se errasse erat grossus ⁊ illiteratus. vt no. bar. in. l. nō fatef. ff. de confes. vel si in negocio in quo erratum erat varie ⁊ pbabiles opiniones sint. vt no. io. an. in. c. de postu. in nouella. in fine. P̄dicta limita in errore iuris adhibito ex iudiciuz secus si in iudicio adhibeat quia ille reuocari non possit. vt no. bar. in. d. l. non fatef. ⁊. for. mo vnam questionem.

Error iuris non impedit p̄scriptōnem. vide sub vbo p̄scriptio. s̄ p̄scribere volenti.

Error tacite confessionis surgentis ex p̄ductōne instrumenti non potest reuocari nec admit

titur quis ad pbandum talē errorem. secus i simplici confessione abstracta ab instrumento. quia p̄mo casu pducens instrumentuz potuit ⁊ debuit atēq̄ pduceret deliberare an sibi expediret pducere. sed sepe ex improuiso et in/ deliberate emanat cōfessio. quia memoria labilis est. Item plus est habere tacitā cōfessionem ⁊ instrumenti plationem cōtra confessionem tantū. ⁊ ita no. Inno. ⁊ io. an. de censi. cū olim. in fine. P̄dicta limita quādo p̄ errorem improbat instrumentū directe. secus si indirecte puta p̄duri instrumentū in quo appareo de bitorem in. x. pducendo. confiteor tacite q̄ sū debitor. volo pbare q̄ solui vel q̄ feci pactuz de non petēdo ⁊ consequenter q̄ nō sūz debitor in effectu debeo admitti. quia ista pbatio non repugnat veritati instrumenti. Ita no. do min⁹ anth. in. d. c. cum olim. Ex p̄missis apparet q̄ illi qui p̄dictam theoreticā inno. p̄cludūt q̄ cōfessionē deductam in instrumenti v̄ aliā scripturam reuocari nō posse ratōe alicui⁹ erroris. nō bene allegant. quia inno. hoc non dicit. sed bene dicit q̄ confessio tacita que surgit ex p̄ductōne instrumenti non reuocatur. quia duo concurrūt. s̄ confessio ⁊ instrumentū. sec⁹ ergo vbi est alterū tantum fm eum. ideo si aduersarius pduceret instrumentū in quo contineretur cōfessio mea. possem illā cōfessionē reuocare ratōne erroris p̄inde. ac si de illa nō la fuisset scriptura facta. Item p̄dicta limita i p̄ducente scripturā siue instrumentū que vel quod de se facit plenam pbationem. sec⁹ in p̄ducente scripturam que datur vt cōtēta i ea aliunde pbentur. vt patet in p̄ducente articulum vel positōnem. nam ratōe erroris potest talis positio ⁊ articulus reuocari. vt no. io. an. in. c. cum in positōnibus. de iur. iur. li. vj. in vbo sup iusta causa. ⁊ vide. s̄ s̄ error p̄fessiois

Q̄. ista dictio est ampliatiua. no. bar. in. l. cū antiq̄orib⁹. C. de iure. delibe. ⁊ p̄pterea natura istius dictiois est diuersa p̄iungere. q̄nq̄ t̄n copulatiua ponit p̄ disiunctiua sed im p̄pe. ⁊ q̄n ponit inter duo adiectiua non requirit in eodez subiecto p̄cursū vtri usq̄ s̄ verificat in alio t̄m. vt no. anth. i. c. penul. de vi. ⁊ ho. de. in de. in plerisq̄. d. elec. Et de natura h⁹ dictiois vide plene p̄ anth. de co. ha. de. vestra. ⁊. nō q̄ materia. ⁊ p̄ bar. i. l. si his q̄ s̄ vtrū. ⁊. nota q̄ materia. ff. d̄ re dub. vbi plenissime loquitur. ⁊ vide omnino p̄ eus in. l. j. ff. de pac.

Et circa hoc vbum denotat tempis p̄tinuatōz no. Ro. conclu. xxv.

Et si hoc verbum licet cōmuniter significet aduersatiuū p̄ quibus. vt patet de pben. duuz. li. bro. vj. ⁊ de insti. c. j. e. li. de iniurijs. c. j. e. li.

Tamen quādoq; ponit p̄ditionaliter ad como
dū p̄ferentis. vt nō. antho. de excep. c. cū ve
nerabilis. ij. colū. v. nota sc̄do.

Et ista copulatiua quāq; non p̄iugit. vt. l. si ita
q̄s heredes. ff. de here. insti. quā. l. nota.

Ras. vide supra in x̄bo annus.

Eidēs et euidentissima p̄batio q̄ dicat
vide sub x̄bo p̄batio. s̄. p̄batio indu
bitata.

Exceptio firmat regulā i casib; nō exce
ptis. de p̄uile. si papa. li. vj. r. ff. de pe.
le. l. nam q̄d liquide. in fine. nō. Ro. p̄.
cccx. vj. r. vide supra x̄bo articulus.

Exceptio lz firmat regulā tñ nūq; ampliat eaz
nō. Bar. ff. de vsu. le. l. generali. s̄. v. x̄. et d̄
fun. instruc. l. q̄cqd. s̄. deniq;. r. vide in de. j. d̄
p̄bē. r. pe. do ant. in. c. licz. de offi. vica. li. vj.
licz lap. ibi dicat p̄trariū. in vlti. q̄stione.

Exceptio lz debet specialiter apponi tamen
q̄cqd̄ deducit ad iudiciū p̄ reū lz non dicat q̄
excipiēdo deducit: tñ in vim excipiēdi intelli
git r̄ p̄sumit esse deductū. nō. Ro. p̄. ccxxiij
lz aut̄ non sit necesse q̄ exceptio specificē r̄ in
forma opponat sed sufficit factū narrare ex q̄
resulter exceptio. tñ si opponat inepte: excipi
ens succūbit. nō. Bal. in. l. j. s̄. labeo. ff. d̄ flu.
et ne q̄d in flu. r̄ in. l. j. ff. de excep. et. l. y. in. l.
domū. C. de rei vendicati.

Exceptio dubia q̄ p̄t p̄cludere r̄ nō p̄cludere
debet admitti cū postea possit i p̄cessu detegi
r̄ declarari. nō. glo. de p̄cura. ex insinuatōe
r̄ ant. d̄ resti. spo. in litteris. ix. colū. s̄. ex his
decidit.

Exceptio spoliatiōis facte p̄ tertiū lz possit op
poni executiōi. tñ nō p̄cessui nec diffinitioni.
vt nō. Ro. p̄. cccxxij. nō. anth. d̄ resti. spo.
i lris. viij. colū. s̄. oppono q̄ agenti.

Exceptio spoliatiōis facte ab alio q̄ ab actore
q̄ non mādauit nec ratuz habuit nō p̄t opponi
nisi i criminatib; causis vel nisi spoliatio con
cludat inopiam. nō. Ro. p̄. clu. cccxxix. et nō.
antho. de resti. spoli. in lris. viij. colū. s̄. oppo
no q̄ agenti.

Exceptio spoliatiōis rerū p̄uataz nō p̄t oppo
ni s̄ agētē sup̄ ecclesiasticis nec ecōuerfo. nō.
Ro. p̄. clu. cccxxix.

Exceptio aliq̄ an possit opponi s̄ executionem
grē. id ē p̄tra inductionē in possessionez. vide
sub x̄bo executio.

Exceptio banni vel excōicationis q̄ obstabat
cedētī an obstet cessionario. vbi p̄ 3o. an. de
iure patro. c. j. li. vj. inouel. sup̄ glo. penul.

Exceptiones etiā nullitatis si reuocāt p̄ rescri
ptum vel p̄stitutionem intelligat etiā de pem
ptorijz r̄ nullitatib; etiā de defectu iurisdic
tionis p̄cedētib;. vide s̄ x̄bo rescriptū p̄ q̄d.

r̄ s̄ x̄bo lex. s̄. lex siue p̄stitutio p̄cludēs.

Exceptio an transeat ad singularē successorēz
actiue r̄ passiue. vide plene p̄ anth. d̄ iudi. qz
s̄. venio ad sc̄dm.

Exceptio an actiue r̄ passiue trāseat ad vniuer
salē successorē etiā q̄ nō causat ius a p̄decesso
re vt successor i dignitate. vide plene p̄ anth.
de iudi. qz. s̄. venio ad sc̄dm. et. s̄. venio ad
quartū.

Exceptio s̄ actorem opposita q̄ p̄uandus veni
at iure q̄d habeat i re quā petit. ē admittenda
lz non ip̄o iure sed p̄ sniam p̄uandus ē. vt nō.
de cau. posses. pastoral. in glo. penul. q̄d intel
lige si excipiēs petat actorē p̄demnari r̄ p̄ua
ri p̄ sniam r̄ se absolui. qz snia sup̄ ista p̄uatio
ne est necessaria. nō. anth. de fo. cōpe. c. si dili
gēti. xj. colum. s̄. lz posito q̄ req̄rat.

Exceptionē habēs p̄t aduersariū p̄uenire im
plorādo officiu; iudicis ne ab eo inquietē lz
ab ip̄o nō p̄ueniatur nō. anth. de iure iur. q̄n
tauallis. s̄. venio ad sc̄dz quo iure. Et aduer
te notabiliter q̄ tale officiu; implorabit a iudi
ce ip̄ius implorātis nō a iudice eius s̄ quem
implorat. qz hoc casu ille cēset iudex compe
tens ad dictū iudicis officiu; q̄d venit loco ex
ceptiōis q̄ cēt cōpetens sup̄ ipsa exceptione si
actor agēt. vt nō. e. c. s̄. venio ad q̄rtū.

Exceptio ordinis: vt prius de vna causa q̄ de
alia cognoscat. r̄ omnis exceptio q̄ non p̄pe
tuo lz ad ip̄s impedit ē dilatoria. nō. Bar. l.
ij. ff. de excep. r̄ idē in exceptione p̄iudiciali.
vt q̄n vna causa est p̄iudicialis ad aliaz. ideo
talis exceptio nō p̄t opponi post litis p̄tes. C.
de p̄ba. l. exceptionē. iij. colum.

Exceptio dilatoria habēs causam successiuaz
r̄ multiplicatiuā nō cōsumitur p̄ litis contes.

Ideo exceptio q̄ bannit non audiat r̄ excep
tio loci nō tuti r̄ exceptio q̄ q̄s nō cōueniat
vltra duas dietas. exceptio fori: p̄nt opponi
post litis cōtes. si reus de nouo citat. quia de
nouo grauaf. que exceptio p̄dest quo ad fu
tuos act; nō quo ad p̄teritos. nō. anth. d̄ res
criptis. dilect. ij. et spe. in ti. de app. s̄. restat
s̄. r̄ nō. r̄ in ti. de cita. s̄. q̄d si re. r̄ vide. s̄. s̄.
exceptio cōpetēs ex statuto.

Exceptio declinatoria iurisdicōis non p̄t op
poni p̄ illum q̄ interrogatus p̄sente iudice an
velit coram eo respōdere dicit q̄ sic: ex q̄ patz
q̄ anteriori actu litis p̄tes. p̄cludit via ad de
clinatoriā. nō. anth. d̄ iudi. c. j. s̄. nō septimo
vt ilē. vide bar. in. l. nō videt. ff. de iudi.

Exceptio declinatoria iurisdicōis nō potest
opponi p̄ illū q̄ ante litis p̄tes. interrogat; an
coraz iudice vellet litigare respōdet q̄ sic. q̄d
est verū q̄n sciuit vel scire debuit exceptionez
sibi cōpetere. als secus. Item lz veruz quādo

respondit se velle litigare. si autem constituat procuratorē ad respondendum saluis exceptionibus suis: tunc secus. nō. ant. d. iudi. c. f. v. oppono q̄ locus. 7. v. ex his decidit.

Exceptio declinatoria supueniēs post litē contestat. sicut possit opponi nō obstante p̄testatione: ita 7 supueniēs post pactuz de non litigando pōt opponi nō obstante cōstitutione 7 pacto. qz pactum 7 renūciatio restringit ad causam subsistentē fm̄ tps̄ pacti 7 renūciatiōis. 7 idē in exceptiōe recusatoria ppter suspitōnē. nō. antho. de iudi. c. f. v. oppono sc̄do q̄ hec.

Exceptio declinatoria iurisdictionis non tollit p̄ satisfactionē de iudicio sisti vel de iudicio soluēdo: de mādato iudicis factā. qz illa satisfactio recipit intellectū: p̄mitto sistere put̄ d̄ iure debeo. nō. ant. de iudici. c. f. v. ex his decidit. 7 **Bar.** de re iudi. l. q̄daz cōsulebat. nec etiā tollit per aliū actū quē ps̄ corā iudice facit ante litis cōtesta. nō. anth. de re iudi. inter monasteriū. v. oppono q̄ p̄. vide tex. 7 **Bar.** in. l. nō videt. ff. de iudi. 7 vide 7 sup̄ vbo renūciatio. 7 renūciare nō itelligit̄ exceptioni.

Exceptio excōicationis ptra procuratorē excōmunicatū lz sit dilatoria: pōt opponi etiā post litē p̄testa. ppter periculū excōicationis quia causa opponēdi est successiua. nō. anth. de p̄ba. post cessionez. penul. colū. **Esti** dicta exceptio opponit̄ ptra iudicē: corā quo pbāda sit vide **Jo.** an. de excep. pia. li. vj. sup̄ verbo iudex. i. nouella. 7 p̄ **Bar.** in. l. q̄dam p̄sulebat de re iudi. 7 p̄ anth. de offi. dele. cū sup̄. 7 per

Exceptio cōpetens ex dñicū. in. d. c. pia. statuto q̄ bānitus non audiat. non p̄t opponi 7 bannitū in causa appellatiōis si i causa p̄ncipali bannit̄ fuit reus originari⁹: siue fuit appellās siue appellat⁹. **Sz** si fuit actor originari⁹ i p̄ncipali in q̄ non fuit opposita exceptio bāni. tunc si ē appellās: non p̄t opponi in causa appellatiōis. qz in illa reus censet̄. si appellat⁹ nō audis̄ opposita exceptiōe nisi etiā appellās appellatiōnē suā p̄sequat̄. nō. anth. de excep. c. significauerūt. vj. colū. ad fi. 7 vide s̄. 7. exceptio dilatoria.

Exceptio p̄iudicialis an sit p̄us tractāda 7 finienda q̄ causa p̄ncipalis 7 an p̄cessus simul super vtroq̄ valeat. vide antho. in. c. tua. d. oz. cog. in p̄ncipio. 7 sc̄da oppo. 7 p̄ **Bar.** in. l. fundū. ff. de excep. l. 3. **Bar.** ibi loquat̄ i pluribus actionib⁹ p̄ncipaliter intentatis quaz vna est ad aliā p̄iudicialis.

Excipiēs de delicto an teneat̄ exp̄mere locū 7 tps̄ delicti sicut fit in accusatiōe. vide sub verbo tps̄. 7. tps̄ non solū.

Exceptio pemptoria de q̄ p̄stat p̄ instrumētuz p̄t opponi in vim dilatorie ad p̄cessuz impedi-

endū. 7 idē in qualibet alia q̄ sit notoria. qd̄ ē singulare. vt nō. spe. in ti. de excep. 7. edicto. v. l. 3. an re⁹. 7. v. vt autē. 7 idē nō. anth. de rescriptis. sup̄ lris. xvij. colū. taciturnitas tñ di cte exceptionis de q̄ p̄stat in instrumēto non viciat rescriptū tāq̄ surrepticiū: l. 3. taciturnitas notorie sic. vt nō. xvij. colū.

Exceptio surreptionis in beneficialib⁹ pōt opponi nō solū ad merita l. 3. etiā ad p̄cessum 7 7 lras: qz surreptio non solū viciat grām l. 3. etiā rescriptū 7 pariter afficit vtrunq̄. vt nō. **Jo.** an. de excep. pastoralis. ad finē magne glo. et de rescriptis. p̄stituisitis. qd̄ ē verū qm̄ in lris creatur simul ius 7 iurisdiction. vbi aut̄ p̄mo p̄ lras ius creatur: postea ex iteruallo datur litere q̄ in possessionē mittat̄. tunc l. 3. p̄me litere surrepticie sint nulle 7 7 illas p̄t opponi et ptra rescriptū q̄ in possessione ducat̄. non p̄t dicta surreptio opponi. vt nō. **Inno.** in. c. f. de litis p̄testa. li. vj. 7 ibi **Jo.** an. i. nouella. 7 idē dicit anth. de rescriptis. p̄stituisitis. penul. colū. **Sz** aliter distinguit i. c. sup̄ lris. c. ti. xvij. colū. vbi etiā dicit idē in p̄uilegijs qd̄ i beneficialib⁹. 7 idē dicit **Jo.** an. fm̄ cōpos. in. c. ad audientia. ij. de rescriptis.

Exceptio pacti de nō agēdo vel iuramētū d̄ nō agendo ē declinatoria fori. ideo debet opponi an̄ litis p̄testationē ad impediendū p̄cessum. postea aut̄ opponi nō pōt sec⁹ i exceptiōe pacti de nō petēdo nō firmato iuramēto. qz illa est pemptoria. ideo debet opponi post litē p̄testa. nō ante. vbi aut̄ pactū esset iuramēto firmatū vel simpliciter q̄s iurasset nō petere: tūc etiā an̄ litis p̄testa. p̄t opponi exceptio vt impediatur p̄iuriū. nō. **Inno.** 7 **Jo.** an. in nouella. in. c. f. de litis p̄testa. li. vj. **Idē** i pacto vel iuramēto d̄ nō pueniēdo qd̄ in pacto de nō agēdo. vt nō. **Jo.** an. de rescriptis. ad audientia. ij. in fi.

Exceptio pacti v̄l iuramētū de lris nō impetrādis debet opponi ptra rescriptū an̄ litē p̄testa. postea opponi nō p̄t. vt nō. **Inno.** 7 **Jo.** an. de rescrip. c. p̄stitut⁹. 7 idē nō. anth. in. d. c. cōstitutus. 7 in. c. sup̄ lris. c. ti. xvij. colū. **Idē** nō. **Jo.** an. de rescriptis. ad audientia. ij. ad fi.

Exceptio dolose 7 sciētē omissa in causa p̄ncipali: nō p̄t opponi in causa appellatiōis. 7 sic l. mita. l. p̄ hāc. **L.** de tēpo. appella. **Sz** exceptio ignorāter omissa i causa p̄ncipali etiā si sit dilatoria p̄t opponi i causa appellatiōis. 7 sic l. mita. c. in nris. d̄ p̄cura. vt nō. anth. de rescrip. ad audientia. ij. in. iij. colū. 7 admittit̄ excipiēs q̄ pbabilitatez ignorauit. petita restitutiōe ex causa generali. l. 3. si qua iusta causa eē videbitur. 7 idē dicit ibi in. v. venio ad sc̄dm.

Exceptio dilatoria supueniēs post litē p̄testa. p̄t opponi post litē p̄testa. si erat orta an̄ sed eius

noticia deuenit ad ptem post litē cōtes. vt nō. anth. de p̄sti. cū m. ix. colū. v. venio ad scōm. vide. f. s. exceptiones dilatorie.

Exceptio q̄libet q̄ orta est post terminū peremptoriū potest opponi post terminū. Idez si añ terminū erat orta s̄ post terminū ad noticiāz ptis deuenit. sed h̄ vltimū mirabiliter limita f̄m **Hosti.** in exceptionib⁹ dilatorijs: secus in peremptorijs q̄ post terminū opponi non p̄nt lz de nouo ad noticiā puenerint. fallit i casib⁹ de q̄bus. in. c. vt circa. d. elec. li. vj. **Judex** tñ d̄ facili debet dictū peremptoriū reuocare ex causa p̄dicta. ita nō. anth. in. c. cū m. d̄ p̄stitu. ix. colū. v. venio ad scōm.

Exceptiones dilatorie p̄misse opponi post litē p̄tes. intelligunt̄ p̄misse opponi eo casu dūtaz at quo d̄ iure opponēdi non est p̄uisum p̄ viā agendi. als secus. eo casu quo p̄mittunt̄ oppo ni possunt opponi vsq̄ ad actū q̄ fit vel fieri so let post litis p̄tes. vt in actu receptionis testitū vel alio ad quē nō p̄cedit nisi lite p̄tes. postea aut̄ opponi non possunt. vt nō. anth. d̄ p̄stitu. cum m. v. sed hoc ē vnū dubiū. x. colū. .z idēz nō. anth. quo ad primū. in. l. pompo. s. rati. ff. de p̄cura.

Exceptio ista tu nō habes mandatū sufficiens nō p̄t opponi post litē p̄tes. qz litis p̄testatio supplet defectuz dubij mandati. sed exceptio tu non es p̄curator: potest opponi post litis cō testa. ad impediendum futuros actus: nō ad annullādum actus iam factos. **Legiste** tamē indifferēter dicūt q̄ ante litem p̄tes. .z post. exceptio tu nō es p̄curator: repellit. nec valēt gesta ad p̄iudiciū domini. vt nō. ant. de p̄sti. cum m. v. ad scōm dic. x. colū. vbi declarat̄ intellectū. l. pompo. s. rati. ff. de p̄cura. **Aduer** tem q̄ lz **Jo. an.** in. c. j. de elec. li. vj. in glo. super v̄bo absentia dixerit f̄m **Inno.** q̄ ista exceptio tu non es p̄curator: p̄t opponi q̄nq̄ ad ipediēdū futuros act⁹ n̄ ad annullādū act⁹ iā factos. ip̄e nā recitauit **Inno.** ip̄fecte q̄ dicit q̄ lz p̄curator q̄ ad act⁹ iā factos non teneat̄ docere de mādato p̄ instrumētū originale: teneat̄ tñ pbare q̄ illud in actis exhibuit. .z ita iā tenet ange. in. d. s. rati. .z domi. .z sanc. gemy. in. d. c. j. vbi **Inno.** h̄ dixit in glo. sup̄ v̄bo absentia. .z vide sub verbo p̄curator. s. p̄curator d̄ cuius mādato.

Exceptio ista tu nō es p̄curator: nō p̄t opponi i executione snie nec in causa appellationis. vt nō. ange. in. l. pompo. s. rati. ff. de p̄cura. primū dictū ē vez q̄n p̄curator obtinuit. secus si succubuit. vt nō. **Cy.** in. l. optimā. **L.** de p̄tra. emp. .z per **Bar.** in. d. s. rati. vide oino s̄ verbo p̄sumptio. s. p̄sumi. non debet quē eē p̄curatorē. vide **Bal.** in. l. ita demū. **L.** d̄ p̄cura.

p̄limitatione dicti angeli.

Exceptionē obijciens non videt̄ de intentionē aduersarij aliqd̄ p̄fiteri. vt in regula. exceptio nem. li. vj. quod itellige quādo aduersari⁹ negat exceptionē. secus si illam p̄fiteatur. vt nō. **Bar.** in. l. non vtiq̄. ff. de excep. sed alibi dic̄ q̄ in his in q̄bus p̄s sibi p̄iudicare nō potest: excipiens non censet̄ cōfiteri. vnde si ille q̄ dicitur seru⁹ excipiat dicēs se manumissum. p̄ h̄ non fateat̄ q̄ fuerat seru⁹. **Idem** si ille qui dicitur excōicatus dicat se ab excōicatione abolutum: qz p̄ cōfessionem nō potest q̄s se facere excōicatum vel seruū. in his autē in q̄bus p̄t sibi quis p̄iudicare: si ambe p̄tes fatent̄ exceptionem: tunc excipiens fateat̄. si vna pars negat alia fateat̄. tunc si exceptio nō p̄batur excipiens nō fateat̄: si p̄batur: tunc excipiens nō cēsetur fateri ad comodū negātis s̄ ad comodū suū. sic fallit in aut. si dicat̄. **L.** de testi. **Et** qd̄ dictū est de negate: p̄cedit siue factū negat siue solēnitatē in facto. **Et** p̄dicta p̄cedūt quādo exceptio fit de eo quod nō dependet a mera volūtate excipiētis. in dependētib⁹ autē a mera volūtate dīcedū est put̄ dicit̄ i vltimis volūtatib⁹. ita nō. **Bar.** in. l. decem. de verbo obli. **Ant.** dicit regulā eē q̄ excipiens nō fateat̄ que regula p̄cedit maxime quādo p̄us negat̄ intentio. vel quādo excipiens dicit se non p̄fiteri. vel quādo illam ponit̄ p̄ditionaliter quod facere censet̄ lz verba intelligi possint aduersariue. p̄cedit etiā quādo actor negat̄ exceptionē quo ad ius .z factū: qz non potest se ex negato fundare. fallit p̄mo ista regula quādo intentio ponit̄ separatim ab exceptione. vt si dīco te mutuasle sed fecisse pactū de nō petēdo. p̄ quod datur intellect⁹ regule vt illa p̄cedat quādo actor ex verbis exceptionis p̄secutiue .z interclusiue p̄supponentis intentionē vult fundare intentionē. secus si ex alio separato: qz tūc ex illo fundat̄ lz nō ex exceptionē. **Fallit** scdo quādo intentio trahit̄ ex v̄bis exceptionis nō interclusiue vl̄ pregnāter aut tacite. qz lz nō fateor: intentū inclusum i exceptione. fa/teor tñ ip̄am exceptionē. **Fallit** tertio quādo factū est iterclusū in exceptionē .z actor fundat̄ se in facto put̄ est in facto: sed nō put̄ est i iuri effectū. .z tūc excipiens videtur fateri factū. nā si agit̄ ex delicto infamāte: opponens trāfacti onem videtur fateri factū ex quo infamaf̄. et sic finalis ratio est quare excipiens nō fateatur. qz intētionē interclusam potest dupliciter ponere. p̄mo vt i facto. scdo vt in iure sonat. i dubio videt̄ fateri vt i facto: nō vt in iure: .z verba p̄ eo interpretētur. ideo si super facto se fundat actor: fateat̄ reus si sup̄ iure nō est p̄fessata actoris itētio. ita nō. ant. in. c. cū venerabilis.

de excep. v. opono q̄ excipiēs. ix. colū.

Exceptio de re iudicata trāfacta vel finita pōt
opponi ad impediendū p̄cessum vt in. c. j. d. li-
tis p̄testa. li. vj. et expone iudicata efficaciter.
trāfacta firmiter. et finita irtractabiliter. fm̄
Jo. mona. vt nō. Jo. an. in. d. c. j. sup glo. suf-
ficiebat. in nouella. et sup illo verbo finita in-
cluditur exceptio iuramēti decisorij super li-
te iudicialiter p̄stiti. vt nō. Jo. an. in. d. c. j. su-
per vbo finita. in glo. ordinaria. includit etiā
exceptionez iuramenti de non agendo sup eo
quod iā deductū erat in lite p̄us mota. Itē in-
cludit exceptionez cōpositionis facte super li-
te: lz illa compositio amicabile non sit tran-
sactio. Itē includit exactionē als exceptionē
arbitrij emologati eo casu q̄ ex arbitrio emo-
logato oritur actio et exceptio sicut est de sen-
tentia vt nota. Jo. an. super glo. predicta in
nouella.

Exceptio p̄scriptionis potest opponi ad p̄ces-
sum. fm̄ Bar. in. l. j. i. ff. ad terculi. et angel.
in. l. vir bonus. ff. iudi. solui. Contrariū tenet
Jo. an. in. c. j. de litis p̄testa. li. vj. sup glo. suf-
ficiebat. in nouella. dic pleni⁹ vt nō. Bal. in. l.
elegāter. s. si q̄s post. ff. de p̄di. inde.

Exceptio solutionis et acceptilationis et q̄libet
alia p̄ quam declaraf̄ actori actionez ip̄o iure
nō cōpetere. pōt opponi ad impediēduz p̄ces-
sum. vt nō. Bar. in. l. cū q̄rebat. in p̄nci. ff. iu-
di. sol. et ange. in. l. vir bon⁹. e. ti. et Bal. in. l.
elegāter. s. si q̄s post. ff. de p̄di. inde.

Exceptio quelibet pemptoria que ante litē cō-
testa. non deberet admitti ad p̄cessum impedi-
endū: si tamē fuit admissa et pbata impedit
p̄cessuz vt circūitus litiū euitetur. vt nō. Jo.
an. in. c. j. de litis p̄testa. li. vj. super vbo retar-
dat. in nouella. et nō. anth. in. c. fi. de libel. ob-
la. et in. c. exceptionē. de excep.

Exceptiōes que d̄ sūmario habēt impedire p̄-
cessum ita demū debeāt admitti si eaz pbatio
offeratur incōtinenti parata. si eni requirerēt
altiorē indaginē: non debent impedire p̄o-
cessum. vt nō. Bar. in. l. naz postea. in p̄nci. ff.
de iur. iur. et anth. in. c. fi. de libel. ob. et ange. i.
l. vir. bon⁹. ff. iudi. sol.

Exceptio nō numerate pecunie potest opponi
per p̄sonas ecclesiasticas etiā post lapsum bi-
ennij quādoctiq̄ et p̄latus renūciādo dicte ex-
ceptioni non p̄iudicat ecclie nec etiā successo-
ri dictam exceptionē opponere vsq̄ ad quin-
quēniū nō postea. Ratio ē quia dicta exce-
ptio fuit ab initio p̄ legem inducta et limitata
ad quinquēniū. qd̄ nō potuit postea p̄ aliā le-
gē imperialē decurtari ad p̄iudiciū eccliaz

Exceptio precij nō soluti an potest opponi i exe-
cutione sententie late cōtra venditorē ad rem

tradendā. vide s. v. emptor.

Excipere an potest q̄s de iure tertij. vide ple-
ne per Jo. cal. de rescrip. mandati. v. itē que-
ritur. pone. y. carta.

Exceptio quādo fit in. l. vel canone datur p̄ b̄
intelligi q̄ nisi id fuisset exceptū: includeretur
vt nō. Jo. an. d̄ p̄scrip. si p̄pter. sup glo. mor-
te. in nouel. li. vj.

Excōmunicatio vt valeat non requirit
de necessitate cōtumaciaz nec culpam.
q̄ talia nō sunt de substātia excōmunicatio-
nis. sunt tamē de substātia iuste excōmunica-
tionis. q̄ si p̄feratur etiā iniuste ligat. tex. de
sentē. excō. romana. s. si. li. vj. et vide s. verbo
attemprata. in vbo episcopus. in vbo laicus.
et in vbo motus. in vbo pena. in verbo sentē-
tia. et s. in verbo exceptio. s. exceptionē excō-
municationis.

Excōmunicatio vt valeat et iusta sit. an req̄rat
monitionē et citationē. vide s. vbo citatio par-
tis. et vide s. s. pri. in p̄n.

Excōmunicatus si petat absolutionē ad caute-
lam asserēs se exemptuz a iudice q̄ excōmuni-
cauit eū: non debet absolui nisi p̄mo aliquali-
ter (lz nō plane) doceat de exemptione ne illuda-
tur ordinarie potestati. nō. Rota. p̄cl. ccxcvj.
et cōclu. ccxix.

Excōmunicatus cū petat absolutionē ad caute-
lam necesse habet pbare excōmunicationē.
ad quā pbandā quo ad effectū absolutionis
sufficit pbare q̄ fuit denūciat⁹. imo fm̄ q̄sdaz
sufficit sola p̄fessio dicentis se excōmunicatum. vt
nō. Ro. p̄clu. ccclxxiij.

Excōmunicatus petens absolutionē ad caute-
lam habet necesse duo pbare scz se ex causa le-
gitima appellasse et post appellationē excōmu-
nicatū fuisse. nō. Ro. p̄clu. ccclxxiij. Qui au-
tem appellationi ab alio interposite adhesit et
post adhesionē excōmunicatus fuit: non debet au-
diri petēs absolutionē ad cautelā nisi doceat
se infra decēdiuz quo appellare potuit adhe-
sisse: ip̄amq̄ adhesionē ordinario intimasse.
nō. Ro. p̄clu. ccxxj.

Excōmunicat⁹ si petat se absolui simpliciter vt
ad cautelaz: sufficit volēti impedire opponere
exceptionē manifeste iniurie vel offense in ge-
nere. oportebit tamē postea pbare in specie.
nō. Ro. p̄clu. xlix.

Excōmunicatus petēs absolutionē ad cautelā
cōtra quā opponitur exceptio rei iudicate vel
manifeste offense ex eo q̄ rei iudicate non pa-
ruit debet absolui si dicit excōmunicationem
latam post appellationē legitimā. vel si alleget
nullitatē sentētie ex defectu iurisdictionis. q̄
vtroq̄ casu reddi⁹ excōmunicatio a sentētia
dubia. et tūc habet locū absolutio ad cautelaz

Si eni de iurisdictione stare: absolutio cessaret. idem si non constaret de iurisdictione. quia tunc certum esset excommunicationem non valere. nec est opus absolute. Tunc ergo fit dicta absolutio ad cautelam quam est dubium de iurisdictione. et dicitur dubium quam negas iurisdictionem habet suam datam suam intentionem de iure communi. quia iudex qui sententiam tulit non habet iurisdictionem de iure communi. vel si habebat: probatum est de non iurisdictione per unum testem: et sic facta est dubia iurisdictione. et hoc est verum nisi aduersarij ex aduerso profecte probet iurisdictionem. Aduerte tamen quod non sufficit ei simpliciter deducere et probare iurisdictionem nisi etiam deducat et probet notorietatem iurisdictionis vel saltem communem opinionem siue publicam vocem et famam esse de ipsa iurisdictione. quod si debet induci manifesta offensa ex sententia cui non pareretur: oportet quod etiam iurisdictione iudicantis manifesta sit. quod tene metum. non. Ro. conclusio. cccxij.

Excommunicatus cum petit absolute ad cautelam ad quam impeditur si opponit aduersarij manifesta offensam ipso iure siue hois assignatione: incipit sibi currere terminus octo dierum ad probandum a die exceptionis propositae. et currit terminus predictum de momento ad momentum. non. Ro. conclusio. cccij.

Excommunicatus per manifesta offensa non auditur nec absoluitur antequam satisfaciatur. Sed si offensa est dubia et conqueritur de nullitate sententiae excommunicationis: non est necessaria absolutio. et auditur persequens iudicium nisi petat se absolui ad cautelam: quo casu debet absolui praesumpta cautione de satisfaciendo. Excommunicatus autem pro contumacia non absoluitur nisi prius contumaciam purget. et de expensis satisfaciatur.

Si vero contumacia est dubia: tunc si contentur nullitate sententiae: non absoluitur ex necessitate sed possit petere ad cautelam. Sed si contendit in iusticiam sententiae: tenebitur absolute petere. aliter non auditur in causa in qua contumax fuit. Predicta procedunt nisi quis esset excommunicatus: quod iacet in peccato et semel fuit absolutus: quod si postea excommunicaretur non absolueretur ante finem iudicij. non. ant. de iudi. c. j. v. venio ad glosam in verbo. Quod autem dictum est excommunicatum per contumaciam non absolui nisi de expensis satisfecerit: intelligitur vel nisi de satisfaciendo fideiussores dederit. non. Ro. conclusio. lx.

Excommunicatus per manifesta contumacia non absoluitur antequam satisfaciatur. Ideo si per manifesta offensa. non. ant. de iudi. c. j. v. nota secundo excommunicatum. ad hoc de contumacia vide textum in c. venerabilis. §. secus. de sen. excō. li. vj. nec excommunicatus liberatur sola satisfaciendo nisi actualiter absoluitur. non. anth. in. d. c. j. v. nota tertio excommunicatum.

Excommunicatus propter contumaciam quod citatus non comparuit: si anno in excommunicatione perseverat habetur pro convicto de delicto pro quo convenitur. et potest privari episcopatu et beneficio absque alio iudicio. Sed ante annum non privatur nisi celebraverit. quo casu privari potest propter irregularitatem et propter contemptum in celebrando non. ant. de iudi. c. j. carta si. vide etiam per eum in c. pastoralis. §. v. de appel. vide §. §. pri.

Excommunicatus non potest privari titulo beneficii quod potest per redditibus beneficii. nisi excommunicatio processerit ex causa privante ipso iure. non. ant. de iudi. c. j. v. nota sexto excommunicatum. vide plenius per eundem de eta. et qli. cum bone. circa si. vide etiam per eum in c. pastoralis. §. v. de app. vide §. §. pri.

Excommunicatio inducit per haec verba ab habere potestatem excommunicandi. videlicet iubemur taliter ut excommunicatum vitari. et illa dicitio ut vel si cut: non notat improprietatem sed veritatem. idem si hec verba proferantur. Si a comunione hominum alienus. et sic verba referuntur ad preteritum. Idem si dicatur nullus comunicet tali donec absoluitur satisfaciendo premissa. secus si simpliciter dicatur. nullus comunicet tali: nam talia verba non inducunt directam sed potestatem indirectam excommunicationem. Ex quo tres sequuntur effectus primo quod talis indirecte excommunicatus non peccat comunicando cum alijs. secundo quod nec ipse nec comunicantes cum eo sunt excommunicati maiori excommunicatione. tertio quod talis indirecte excommunicatus celebrando non incurrit irregularitatem. non. ant. de iudi. c. j. v. opono quod per haec verba.

Excommunicatio et anathematizatio differunt secundum Jo. an. quod prima est sine solennitate. secunda cum solennitate sed solennitas anathematis est quod episcopus cum xij. episcopis eam facit cum cadellis accessis quos in fine anathematis debet percipere et pedibus calcare. non. ant. de iudi. c. j. v. non ab homine. v. opono cum glo.

Excommunicatio potest fieri in genere per edictum in incertam personam: ut quam ponitur edictum per ordinarium quod omnes clerici sue diocesis solvant charitativum subsidium infra certum tempus sub excommunicationis pena etc. quo casu ligantur praesentia quod erant praesentia in loco edicti quam fuit propositus. non illi quod erant ita distantes quod ad eorum noticiam non potuit edictum cum verisimilitudine pervenire. non. Ro. conclusio. cccxxv. vide bonum textum. de ista excommunicatione in genere in. c. constitutus. §. de testi. et de sen. excō. romana §. caueat. li. vj. et quod non. glo. super verbo nomina. tim. in. c. si sacerdos. de offi. ordi.

Excommunicatus minor excommunicatione debet excommunicari maiori si participat ex contemptu. non. ant. de de. excō. ministrā. c. si.

Excommunicatio facta post legitimam appellacionem non valet etiam si appellas non prosequatur appellacionem non. de appel. c. sepe. in glosa super verbo rata. et de appel. per tuas.

ynam tm̄ exp̄mit: manet p̄ alijs excōicatus. d̄ sen. excō. cū p̄ causa. 7 d̄ offi. ordi. ex pte.

Excōicari nō p̄t p̄ debito q̄ bonis cedit: qz̄ cessat p̄tūmācia q̄ est excōicationis causa. nota. Jo. an. d̄ solu. **Odardus**. sup̄ glo. fi.

Excōicatus minori excōicatione (sc̄z̄ qz̄ cuz̄ ex cōmunicato sciēter p̄cipat) suspensus ē quo ad se tm̄. non q̄ ad alios. 7 sic q̄ ad cōmodum alienū. ideo p̄t eligere s̄z̄ nō eligi: qz̄ inhabilis ē ad oīa bñficiā 7 sp̄ialia respicientia fauorez̄ suuz̄ non alienū. de cle. excō. ministran. c. fi. 7 ibi p̄ antho.

Excōicatus occultus nō est vitādus fm̄ **Inno**. vt nō. anth. de cobra. cle. 7 mulie. v̄ra. in quinta oppositiōne. ideo talis occultus excōicatus q̄ cōmuni opinione habet p̄ libero p̄t bñficiā als̄ ad collatiōnē suā spectantia cōferre. 7 si p̄fert vel p̄firmat: valet collatio vel confirmatio. vt nō. ant. de re iudi. ad pbādū. vlti. colū. **Hec** limita nisi ille p̄ q̄ sit p̄firmatio vel collatio scīret eū excōicātū. nō. **Cal.** de re iudi. ad pbādū. **Et** idē sentit anth. de p̄ben. dilect. ij. vlt. colū. in p̄nci. **Et** vide. s̄. excōicatus p̄t aliqd̄. 7 s̄. excōicatus nō p̄t p̄uilegiū habere. nec p̄t in iudicio agere vt. j. s̄. excōicatus minori. nec excōicātū absoluere. vt nō. **Cal.** in. d. s̄. ad pbāduz̄. vide oīno lapū alle. lxxxix. vij. colū. vbi tenet p̄trariū.

Excōicatus maiori excōicatione p̄t bñficiū acceptare: sed non p̄t de illo sibi facere p̄uideri. nō. **Ro.** p̄clu. cix. 7 non p̄t eligere nec eligi. vt nō. in. d. p̄clu. cix. **Predicta** limita nisi excōicatus ignoret p̄babiliter se excōicātū. vt nō. glo. de cle. excō. mi. aplice. 7 ita p̄t limitari. c. j. de rescrip. li. vj. **Hosti.** in. d. c. aplice. distinguit iter excōicātū oīno occultū vt ibi recitat **Jo.** an. quē videas. 7 q̄ non p̄t eligere nec alium actū sp̄ialē exercere. nō. d̄ iur̄iur. q̄ntauallis. x. xxiiij. d̄ria. vide. j. s̄. excōicatus p̄t aliqd̄.

Excōicatus p̄t matrimoniū p̄trahere. testamētū cōdere. 7 p̄tractus inire. 7 equiparāf̄ depoztato. nō. **Ro.** p̄clu. cix. 7 de cōtractu concor. ant. de iur̄iur. q̄ntauallis. x. xxiiij. d̄ria. **Sed** de p̄tractu 7 alijs ex̄iudicialibus: an excōicatus possit illa facere. vide pleni p̄ eundē ant. in. c. veritatis. de do. 7 p̄tu. 7 p̄ **Bal.** in. l. j. c. de iur̄. 7 fac. ignorā. 7 p̄ **Jo.** an. in. c. j. de offi. vica. li. vj. in nouella. i. fi. vbi dicit fm̄ **Hosti.** p̄tractū excōicati claudicare. sicut dicit̄ de cōtractu pupilli. 7 semp̄ valet p̄tractus ad vtilitātē suā si notori⁹ est excōicatus vel si nō dicit̄ excōicationē nullā. vt ip̄e nō. de sen. excō. solet sup̄stes. ad fi. li. vj. in nouella.

Excōicatus minori excōicatione p̄t eē in iudicio. sec⁹ i excōicato maiori: siue sit excōicatus publice siue occulte. nō. anth. de iudi. c. intel-

leximus.

Excōicatus p̄t acq̄rere ius patronat⁹ de p̄sensu ep̄i. s̄z̄ nō habet exercitium añ absolutiōez̄. vt nō. **Jo.** an. de iure patro. nobis. sup̄ verbo si **Excōicatus** non p̄t iurisdictionē de (quis. legare. de re iudi. ad pbādū. vt nō. in. c. j. de offi. vica. li. vj.

Excōicatus non p̄t aliqd̄ p̄uilegiū impetrare. nō. lap. de rescrip. c. j. li. vj. qd̄ limitari p̄t nisi p̄babiliter excōicatum se ignoret. vt nō. glo. de cle. excō. ministran. aplice. **Sed** **Hosti.** ibi distinguit inter excōicatum oīno occultum 7 non oīno occultuz̄ vt ibidē refert **Jo.** an. quē videas. **Antho.** tenet q̄ impetratio p̄uilegiū non est ip̄o iure nulla. secus i impetratione rescripti. vt ip̄e nō. in. x. qd̄ i p̄uilegio. lapus aut̄ aliter dicit allega. lxxxix. vij. colū. 7 vide s̄. s̄. excōicatus occultus.

Excōicatus s̄z̄ si possit impetrare rescriptū ad agēdum extra curiā: potest tm̄ impetrare in curia qz̄ rescripta q̄ impetrant̄ ad agenduz̄ in curia sunt potius distributiones. ideo q̄libet etiam inhabilis admittit̄ ad talē impetrationē. nō. **Ro.** p̄clu. clxx. 7 p̄clu. clviij. **Ratio** huius cōclusionis p̄cederet in rescripto impetrato ad auditorem rote q̄ als̄ habet iurisdictionē ordinariā in cognoscēdo. secus i impetrato ad alium iudicē etiā in curia. s̄z̄ aut̄ nō valeat rescriptum impetratū ad agendū ex̄ curiā: valet tm̄ si ē motu p̄prio p̄cessuz̄ 7 absolutiōe facta poterit ex illo agi. nō. lap. d̄ rescrip. c. j. li. vj. **Itē** valet indistincte si est impetratuz̄ ab ignorāte se excōicatus si est p̄babilis ignorātia. vt nō. glo. de cle. excō. ministran. aplice. **Sed** **Hosti.** ibi. distinguit inf̄ excōicātū oīno occultū et nō oīno occultū. 7 ibidē refert **Jo.** an. quē videas **Excōicatus** si nō auditur excipiēs p̄t impetrare rescriptū sup̄ hoc q̄ non auditur: inquātū impetrat ad eundē iudicē. s̄z̄ ad aliū iudicē impetrare non potest. nō. ant. de excep. significauerūt. vlti. colū.

Excōicatus p̄t impetrare rescriptuz̄ sup̄ appellatione sua interposita p̄sequēda. **Itēz̄** p̄t petere restitutionē ad appellādū. nō. **Ro.** p̄clu. cccxxiiij. vide infra. s̄. p̄xi.

Excōicatus non p̄t petē restitutionē p̄ncipaliter aduersus sn̄iaz. nisi in causis matrimonia libus 7 bñficialibus fm̄ **Hosti.** nota. **Ro.** conclu. cccxxiiij. vide ant. de iudi. intellexim⁹. dic̄ q̄ sic si petitur restitutio ex clausula generali. qua pbata nisi subueniref̄ damnū patetur innocēs vel periclitaref̄: tūc auditur restitutionē petens. **Sed** si petit̄ restitutio ex solo fauore dependēs. tunc non audit̄ si p̄ncipaliter petit restitutionē ad appellādū quia illa ordinat̄ in finez̄ defensionis. ideo excōicatus

admittit. nō. ant. de exceptio. significauerūt.
 v. ex his decidit. penul. colū.

Excōicatus nō p̄t agere de nullitate sententie
 nec aliū recōuenire. nō. Ro. p̄clu. ccccxxiij.
 quo ad nullitatez. vide ant. de iudi. intellexi-
 mus. dic q̄ non p̄t de nullitate agere fm̄ Jo.
 an. qz p̄t se defendere p̄ exceptionē si executio
 petat. hoc itellige nisi nullitatez p̄sequat̄ per
 viā appellationis. qd̄ p̄t. vel nisi inia esset aliq̄
 quo ad opi. lz nulla q̄ ad veritatē. tunc enī au-
 dit. qz p̄ opinionē q̄ ip̄m stimulat se defendit.
 nō. ant. in. d. c. significauerūt. vlti. colū.

Excōicatus nō p̄t iudicialiter agere. Fallit qñ
 agit ex. l. diffamari. vel auf. q̄ semel. qz neces-
 sario agit tūc. vt nō. ant. in. d. c. significauerūt
 vij. colū. et circa hoc vide j. s. excōicatus lz
 possit esse. Itē fallit in causa appellacionis a
 ppria excōicacione. sed conueniri possit ne ex
 suo delicto comodū reportet. et qñ puenit de-
 bet p̄ aliū non excōicatus r̄ndere. p̄t tñ si vult
 p̄ se defendere. et p̄ defensione q̄ sibi p̄mittit
 licet cū eo p̄icipare. nō. ant. de iudi. intellexi-
 mus. dic q̄ non solū in appellacione audit̄ ex-
 cōmunicat̄. qz lz fuerit actor originari⁹ in p̄-
 ma instantia: censet̄ reus et defensor i appella-
 tione p̄pter stimulu s̄nie p̄tra euz late. fm̄ Jo.
 an. et archi. vt nō. anth. d̄ excep. signi-
 ficauerūt. v. opono q̄ non debuerit. hoc ve-
 rum in q̄tum petit s̄niaz contra selatam cassa-
 ri. sed in quātū peteret vltra hoc fieri p̄ adiu-
 dicatoriam vel declaratoriaz: non auditur qz
 illo respectu actor est fm̄ hosti. et Ro. lz glo.
 et Jo. an. contrariū dicat̄ qñ appellatur a diffi-
 nitua. opinio Jo. an. p̄cederet quādo añ cō-
 clusionem non fuisset opposita excōicatio. als
 p̄cedit hec opinio. Et p̄dicta p̄cedunt i acto-
 re appellante. sed si est appellatus nō auditur
 volēs p̄sequi appellacionē si de excōmunicati-
 one opponit̄: nisi appellās etiāz p̄sequat̄. quia
 p̄mo casu actor censetur etiā in appellatōe: se-
 cūdo reus. originari⁹ autē reus siue sit appel-
 lās siue appellatus: audit̄ indifferenter in cau-
 sa appellatōis sicut in p̄ncipali nō obstante ex-
 cōmunicatiōe. quia semp̄ p̄ reo habet̄. vt nō.
 anth. in. d. c. significauerūt. v. quero cum. vj.
 colū. **P̄dicta** itellige in appellacione iudici-
 ali. sec⁹ in mere extraiudiciali. qz ille excōmu-
 nicatus indifferēter non admittit̄ cum illa sit
 puocatio ad causam. sed si non esset mere ex-
 traiudicialis vt in eo q̄ appellat ab executorē:
 qui vult p̄uidere admitteret̄. nō. Joh. an. de
 excep. pia. li. vj. sup̄ verbo iudiciorū. in nouel-
 la. **Item** p̄dicta itellige quādo excōmunica-
 tus appellat a sentētia vel ex eo q̄ sibi denega-
 tur defensio. sed si appellat ex eo q̄ sibi simpli-
 citer audiētia denegat̄: non audit̄ fm̄ archi.

quod est notabile. vt nota. anth. in. d. c. signi-
 ficauerunt.

Excōmunicatus lz possit in causa excōmunica-
 tionis agere. habet tamē necesse absolutionē
 petere ante igressū iudicij ne p̄temnere vidē/
 atur. nō. anth. de offi. dele. prudētia. s. sexta.
 v. octauo qd̄ in causa appellacionis. quod est
 verū quādo litigat p̄ seipm̄. secus forte si per
 pcuratorē litigaret. nō. ant. de iudi. intellexi-
 mus. **Item** p̄mum dictū verū in appellacione
 interposita a sentētia non habet necesse pete-
 re se absolui. **Ratio** ē. qz p̄mo casu quādo ap-
 pellat a sentētia excōmunicacionis fatetur se
 ligatū. merito p̄temnit si nō facit se absolui. et
 qz non stimulat sentētia excōmunicacionis q̄
 nō trāsit in rem iudicatā. vt nō. ant. de excep.
 significauerūt. iij. colū. v. nec. ob. de sen.

Excōicatus lz possit esse in iudicio vt reus con-
 uentus. tamē non potest vt reus esse i iudicio
 agendo ex lege diffamari. vel petēdo q̄ actor
 compellat̄ p̄sistere in actiōe fm̄ formā auf. q̄
 semel. quia hoc esset ad ei⁹ comodū volūtariū
 nō. antho. de iudi. iutellexim⁹. vide s. s. excō-
 municatus nō p̄pter hoc iudicialiter. **Aduer-**
 te tamē q̄ ea q̄ p̄ excōmunicato iudicialiter fi-
 unt: valent ad ei⁹ p̄iudicium in fauorē p̄tis re-
 cipientis. vt nō. Jo. an. in. c. j. de offi. vica. li.
 vj. in nouella. in fi.

Excōmunicatus p̄t vt terti⁹ p̄ suo iteresse com-
 parere ad causam. qz non d̄ actor: sed reus ne-
 cessitate puocat⁹. nō. doc. de excep. cū iter. vi
 de pleni⁹ p̄ anth. in. c. dilecti. e. ti.

Excōmunicatus duab⁹ excōmunicacionib⁹. si
 impetrat absolutionē sup̄ vna: non potest re-
 pelli p̄ aliam. nō. Jo. an. de rescrip. c. j. li. vj. i
 nouel. sup̄. v. excōicacionis.

Excōmunicat⁹ non potest regulariter i iudicio
 agere. etsi iudiciuz agit̄ coram delegato ab
 eo impetrato ē nullū. si corā ordinario repellit̄
 si opponat̄. nō. ant. de iudi. itellexim⁹.

Excōmunicatus nō potest esse in iudicio tanq̄
 iudex vel testis. nec vt aduocat⁹. nec vt nota-
 rius cause. nec vt assistēs actori. nec vt causaz
 sollicitās. nec vt accusator p̄ publico iteresse.
 nec vt p̄sequens inq̄sitiōe. vel vt eam p̄mo-
 uens nec p̄ iniuria sibi illata. nō. ant. de iudi.
 itellexim⁹. nec etiā p̄t vt tutor vel curator de-
 cretū interponere. **Et** p̄dicta vera i publice
 excōmunicato sec⁹ in occulto. nō. Bal. d̄ iuri
 et fac. ig. l. j.

Excōmunicatus nō potest esse in iudicio vt tu-
 tor nec vt ali⁹ legitimus administrator. vt pa-
 ter p̄ filio etiā si sit miles. nisi p̄sensus patri re-
 quireret̄ in signū repudiationis. nō. ant. d̄ iu-
 dicis. c. itelleximus.

Excōmunicatus nō potest esse in iudicio cōpē

sando. vel responsum petendo. vel extrajudicialiter appellado. vel volutarie excipiendo. vi de ant. de iudi. intellexim^o.

Excōicatus in oibus casib^o q^o p^ot esse in iudicio. in illis oib^o si impedi^o potest agere p^o iniuria sibi illata circa casum et p^omissum. nō. ant. de iudi. intelleximus.

Excōmunicatus lz repellat^o ab agēdo i iudicio tñ in suspēso sec^o vel interdicto siue alio criminoso qui non repellitur. nō. anth. de iudi. intelleximus.

Excōmunicat^o in omnib^o casibus in q^o potest esse in iudicio: in eisdē potest p^ostituere pcuratorem. qz potestas pcuratores cōstituendi regulatur a potestate agendi. et sufficit talem pcuratorē h^ore generale mādatur. lz ant. dixerit q^o req^orit speciale. no. ant. d iudi. intelleximus.

Excōicat^o lz nō possit constituere pcuratorem ad recipiēdā absolutiōez ab excōicatione. p^ot tñ litem sup absolutiōe p^o pcuratorē agitare nō. anth. de iudi. intellexim^o. p^omū dictū limita fia Inno. vt nō. sup vbo pcurator nō p^ot cōstitui. et vide. j. s. excōmunicatus potest p^o pcuratorem.

Excōmunicat^o an possit esse in iudicio tanq^o pcurator vniuersitatis vel alteri^o p^oriati. vide anth. de iudi. intellexim^o. et plenius p^o eundez in. c. post cessionē. de pba. et de excep. significauerūt. et dic vt. j. s. excōmunicatus non p^ot.

Excōmunicatio sicut pōt fieri ad tps ita et absolutio ab excōmunicatiōe potest esse tēporalis: vt elapso tpe statim q^o reincidat i excōmunicatiōe. q^oq^o dicāt archi. et Cal. et nō. ant. de testi. c. veniēs. ij. in fi.

Excōmunicatus nō potest esse pcurator alterius in iudicio ex parte actoris nec ex pte rei. si erat excōmunicatus tēpore cōstitutionis et tēpore susceptionis mandati. Et idem si tēpore cōstitutionis tñ vel susceptionis tñ erat excōmunicat^o: licet tēpore quo mādatur vtif serperiat ab excōmunicatiōe absolutū qz mādatur ab initio fuit vitiosū et nulluz. ido postea nō recōualefcit nisi noua et exp^ossa domini voluntas supueniat tēpore quo pcurator ē absolut^o et abilis effect^o. Et ē aduertēdū q^o pcess^o cum tali pcuratore habit^o ē ipso iure null^o etiā si non opponatur. lz Inno. et specu. in hoc vltimo aliter dixerint. vbi vero tēpore mādatur et susceptionis mādatur pcurator ē capax lz post supuenit inhabilitas qz excōmunicat^o. tunc pcuratoriū valet. sed donec excōmunicat^o manet non pceditur cuz illo. pcessus tñ fact^o valeret hoc casu si non opponeret. qz habet fūdamētum potestatis lz non exercitium. supueniente aut^o capacitate qua absoluatur: vñtur p^omo pcuratorio. et sic excōmunicatus nō pōt

esse pcurator i causa oino aliena ita nec i causa sibi cōmuni cuz illo cuius pcurator vult eē nō. ant. de pba. post cessionē in vl. carta. i casibus tñ in q^obus dixi excōicatum non eē pcuratorē: poterit aliū substituere si ad hoc habeat mandatū. qz actus substitutiōis extrajudicialis ē et p^o viam cōtractus expedit vt ibidē nō. ant. circa hoc vltimū. vide sub vbo pcurator inhabilis. Adde q^o sicut pcurator excōmunicatus non admittit^o in p^oma. ita et si post sententiā cōtra se in p^oma instantia latā et post appellatiōe ab eo interpositam excōmunicatus non auditur in p^osecutione appellatiōis. nō. anth. de excep. significauerūt. vij. colum. et ex hoc deciditur.

Excōmunicatus non potest nomine sue dignitatis cōtrahere. qz coip^o q^o excōmunicatus: est suspēsus ab administratione. q^o pcedit siue sit nominatim et publice excōmunicat^o siue occulte. Et idē si non nominatim s^o a canone est excōmunicat^o: dūmodo certū sit eū incidit se. si nomine pprio pōt p^otrahere et ex p^otractu oritur obligatio hinc inde. nā si nō opposita excōmunicatiōe potest esse i iudicio in quo q^osi p^otrahitur: ergo et p^otrahere potest q^oq^o dicāt doc. et archi. actionē tamen quesitā non poterit intentare durāte excōicatione si d^o excōicatione opponat. nō. ant. de do. et pu. c. veritatis i scda oppositiōe. et d^o sen. excō. si vere. vide oino. lap. alle. lxxxix. co. vij. et vide. j. s. p^ori.

Excōicat^o p^ot aliq^od spūale agere si id q^o agit facti ē: vt recipe in canonicuz. s^o si vult aliq^o agē q^o ad eū spectāt put iuris sūt. si spectāt ad euz ratione publici officij (vt puidere de p^olatura vel canonicatu: vel instituere vel cōfirmare) valet quod agit q^odiu ab ecclesia tolerat^o. dicif autem non tolerari quādo notoriū ē vel pbabile q^o sit publice excōmunicat^o. et si notoriū ē nihil spirituale valet q^o ratiōe publici officij agit. sed si est pbabile: tūc in sacramentalib^o lz non valeat quo ad executionez: valet tamē quo ad caracterē quē cōferendo et recipiēdo confert et recipit spiritualia vel sacramentalia actiue vel passiue exercendo nihil agit. vnde si talis publice excōmunicatus alienatū p^ostaret autoritatem vel decretū vt tutor vel iudex autoritas vel decretuz non teneret. Spūalia autem spectātia ad excōmunicatiōez ratiōe puati iuris non potest agere excōicatus etiā toleratus. nō. anth. de do. et pu. c. veritatis. et q^oq^o q^oritur. iij. colū. nec etiā pōt. vt nota. Jo. an. d iure patro. nob. sup vbo si q^os. vide oino Cal. q^o aliter loq^otur de re iudi. ad pbandum. et ant. in. c. j. de exceprio. li. vj. et q^oro an valeat. et vide. s. s. excōicatus occultus. et. s. se. et vide. s. s. p^ori.

Excōicatus publice nō p̄t instrumēta p̄ficere: q̄z autoritas p̄ficiendi instrumēta cōpetit no-
torio rōne publici officij. ⁊ illa q̄ ex publico of-
ficio cōpetūt: publice excōicatus exercere non
p̄t. nō. ant. de dolo ⁊ p̄tu. c. veritatis. iij. co-
lum. ad fi.

Excōicat⁹ an possit esse testis. vide Jo. an. de
sen. excō. decernim⁹. li. vj. ⁊ p̄ Inno. de trans-
act. ex lris.

Excōicatus nō perdit p̄pter excōicationē ob-
ligationes añ excōicationē exortas ⁊ sibi q̄si-
tas: l̄z ex eis agere non possit excōicationē du-
rāte. s̄z post absolutionē aget. nam ⁊ durante
excōicatione obligationes acq̄rit: ex quibus
postea absolut⁹ agit. vt si excōicatus spoliē:
aget post absolutionē de spoliatiōe facta ante
absolutionē. An aut obligatio excōicato q̄si-
ta sicut durāte excōicatione suspēdit̄ quo ad
effectū agēdi ⁊ ab inuito exigēdi: ita etiam su-
spēdat̄ quo ad effectū soluēdi si debitor ad
certū terminū soluere iurauerit ⁊ sub pena p̄-
misit vt sic debitor nō soluēs nō incidat i p̄u-
riū nec i penā: dic q̄ si est obligatio fidelitatis
iurate: suspēdit̄. ⁊ idē si sit alia obligatio q̄ si
delitatis s̄m hosti. nec debet debitor dici p̄u-
rus p̄pter legitimā causam supueniētē q̄ tacite
inerat. l̄z Inno. ⁊ hosti. p̄tradicat̄. S̄z opi-
nio. hosti. tenet do. ant. d̄ dolo ⁊ p̄tu. c. veri-
tatis. v. colum. ⁊. quandoq̄ queritur ad ob-
ligationes.

Excōicat⁹ an possit elemosinā facere: dic q̄ sic.
si cū hūanitate fac. nō. ant. de do. ⁊ p̄tu. c. ve-
ritatis. vj. colū. ⁊. q̄nq̄ q̄rit an excōicatio.

Excōicat⁹ si p̄ se sniaz reportauit valet snia ex
quo nō fuit excōicatio opposita. vel si fuit op-
posita nō fuit pbata. tñ ad ei⁹ executionē agi
nō poterit nisi absoluat̄ ab excōicatiōe. ⁊ hoc
p̄cedit i snia p̄ ordinariū lata. sed lata p̄ dele-
gatū non valet. nō. ant. de excep. significauerūt.
⁊. si est dubiū. v. colū. in p̄n. ⁊ vide in s̄-
p̄rimo ⁊ sequēti.

Excōicatus non p̄t esse iudex. ideo snia p̄ eum
lata non valet. q̄d est verū in excōicato p̄ sen-
tentiā publice latā. ⁊ tunc etiā si cōmuni opi-
nionē habet p̄ nō excōicato valet snia p̄ eum
lata nisi sit snia excōicationis vel absolutiōis
ab excōicatione. s̄z illa snia p̄ excōicatū occul-
tum lata l̄z valeat mero iure. si tñ ille p̄ quo la-
ta est sciuit illuz excōicatum: debet irritari in
odiū ei⁹ qui scienter ⁊ volūtariē i illo actu cū
excōicato cōmunicauit. ⁊ ab eo actuz sentētie
suscepit. nō. Cal. de re iudi. ad p̄bandū. ⁊ vi/
de s̄. s̄. p̄ri. ⁊ vide oīno lap. q̄ tenet p̄trarium
in allega. lxxix. vj. colū.

Excōicatus iudex si erat excōicatus tempore
date rescripti delegationis l̄z tpe late sentētie

vel iurisdictionis exercite foret absolut⁹: non
valent gesta p̄ eum. quod est verum in publi-
co excōicato. secus i occulto excōicato nisi im-
petrās illuz iudicē sciuit tēpore impetratiōis
eum excōicatum. quo casu cōmunis toleran-
tia nihil operat̄ q̄ ad validitatem rescripti. vt
nō. ant. de rescrip. dilect⁹. iij. penul. colū.

Excōmunicatus potest p̄scriptionē interrūpe-
re naturali iterruptione ⁊ etiam ciuili: si excō-
municatio non opponit̄. vel si opponitur nō p̄-
batur. q̄d est verū coram ordinario. sed coraz
delegato p̄ eum impetrato nō possit ciuilit̄ i-
terrūpere. nō. ant. de excep. significauerunt.
⁊. sed ē dubiū. v. colum. in p̄nci.

Excōmunicatus si p̄queritur de snia cēsūre pe-
tens illam reuocari auditur non obstāte excō-
municatione. quia ibi vertit̄ periculū anime.
Idē si nō cōquerit̄ de snia lata i causa matri-
moniali i qua silit̄ tñ periculū anime. nō.
anth. i. d. c. significauerūt. penul. colū.

Excōicatus petēs retractari sentētiā que non
trāsiiuit i rem iudicatā auditur. q̄ se defendit
aduersus stimulū snie stimulantis. nō. anth. i
d. c. significauerūt. vlti. colū.

Excōicatus petēs laudū reduci in arbitriū bo-
ni viri audit̄ nō obstāte excōicatiōe. q̄z defen-
dit se aduersus stimulū laudi siue sentētie ar-
bitralis stimulantis. nō. antho. in. d. c. signifi-
cauerūt. vlti. colū.

Excōmunicat⁹ potest p̄ pcuratores petere ab-
solutionē s̄m stilū curie si habet ad id specia-
le mādatur. sed de rigore iuris sec⁹ s̄m ho-
sti. l̄z Inno. dicat q̄ etiā de iure p̄t ex causa.
vt nō. Jo. an. de sen. excō. cū desideres. Ant.
tenet ibi q̄ s̄m Jo. an. etiā de iure possit abso-
lutio peti p̄ pcuratores. Contrariū dic̄ d̄ iudi.
itellexim⁹. in p̄n. iij. colum. ⁊ vide sub s̄bo p̄-
curator. s̄. pcurator non potest p̄stitui p̄ excō-
municatū. ⁊ vide sub s̄bo excōicatus. s̄. excō-
municatus l̄z non possit.

Excōmunicatus potest alium recōuenire. tex.
est de excep. cum iter. in fi. l̄z glo. senserit p̄tra-
rium. iij. q. j. i summa.

Excōmunicatus l̄z non possit regulariter aliq̄
remedio possessorio agere: potest tamen mari-
tus possessorio agere ad repetēdā vxorē. nō.
glo. ix. q. iij. qm̄ multos. ⁊ h̄ tenet hosti. i sū-
ma. de restitu. spoli. s̄. quādo faciēda. ⁊. q̄d si
vir. Sed Cal. dicit q̄ non potest agere licz iu-
dex ex officio suo possit ei mulierem restituere.
et hoc tenet antho. de ordi. cog. c. finali. ⁊.
venio ad scōam partē vide. j. s̄. excōicat⁹ po-
test petere.

Excōmunicatus potest ius patronat⁹ acq̄rere
s̄z non pōt illud exercere donec absoluat̄. nō.
ant. d̄ iure patro. nob. ⁊. tertio q̄ro. ⁊ idē nō.

Jo. an. in. c. c. x. si q̄s.

Excōicatus p̄t et i3 eccliam ingredi ad audien- dum x̄bum dei ⁊ ad oranduz. nō. ant. de iure patro. nobis sup verbo si q̄s. i3 nō p̄t audire officiū fm Inno. i3 Hosti. aliter dicat. vt nō. Jo. an. in. c. responso. de sen. excō.

Excōicatus p̄t petere piugē non obstāte exce- ptione excōicationis. nō. Hosti. ⁊ Jo. an. i. c. inter alia. de sen. excom. vide s̄. s̄. excōicatus licet non possit.

Excōicatus i3 non possit cōtra sniam allegare nullitatē vel aliaz exceptionē ad sui defensionem: tñ si impetrat rescriptū sup dicta nullitate vel alio remedio sibi cōpetentē nō valet rescriptū. p̄ tex. in. c. j. de rescrip. li. vj. Et ita de terminat Jo. an. ⁊tra Hosti. in. c. significauerunt. de excep. ⁊ generaliter cōcludit Jo. an. q̄ exceptis duob⁹ casib⁹ in. d. c. j. exp̄ssis. non valet aliq̄d rescriptū p̄ excōicatus impetratū etiā sup p̄cernētib⁹ eius defensionē: qñ p̄ tale rescriptū iurisdictioni excitatur vt ip̄e nō. in. d. c. j. in glo. ordinaria: sup verbo alia. ⁊ i nouel la sup verbo appellationis. ⁊ idē vult anth. in d. c. significauerūt. ad fi. i3 aliter dicat in. d. c. j. in p̄nci. ⁊ in. ij. colū. vbi p̄cludit q̄ q̄cqd̄ per mittitur excōicato vt posset dicere vel petere p̄sequēter p̄mittitur q̄ sup illo possit rescriptū impetrare. S3 p̄mum ē veri⁹. qz hodie nō p̄t excōicatus aliq̄d rescriptū iurisdictionis collatiuū impetrare nisi i duob⁹ casib⁹ vt exp̄ssum est in. d. c. j. sec⁹ in rescripto iurisdictionis ex- citatio vt dictū est.

Excōicatus si absoluitur an recuperet fructus medio tpe ex bñficio suo p̄ceptos ⁊ integrum statum suum. vide glo. in. c. pastoralis. s̄. ve- rū. de apel. ⁊ vide glo. fi. de testi. c. veniens. ij. ⁊ de elec. qui diligētia. in glo. fi. ⁊ quod ibi nō. anth. in. c. testimoniū. de testi. ⁊ vide glo. iij. q. j. in sūma. vide q̄ nō recuperet aliena- ta medio tēpore. p̄ tex. de rescrip. q̄uis. li. vj. ⁊ q̄d ibi nō. Jo. an. i nouella. ⁊ p̄ domi. ⁊ Jo. an. in reglā sine culpa. i mercurialibus. ⁊ per Bar. in. l. fi. ⁊. de sen. passis.

Excōicatus plurib⁹ excōicationib⁹ an p̄ vnam generalē absolutionē possit dici ab oībus ex- cōmunicationib⁹ absolutus. vide d̄ sen. excō. cū p̄ causa. ⁊. c. officij. de offi. ordi. ex parte. ⁊ q̄d nō. Bar. de no. ope. nūci. l. de pupillo. s̄. si pluribus.

Excōicatio suspētio. interdictū: in q̄bus cōue- niant ⁊ in q̄bus differāt. vide Jo. an. in. c. j. d̄ sen. excō. li. vj. sup x̄bo obseruari. in nouella

Accusator etiā sine mādato admittit̄ in criminali ad allegādū causas absentie nō. ant. ⁊ Jo. an. d̄ accusa. veniēs. S3 in ciuili nō admittit̄ sine mādato. vt nō. p̄ eol

dem de pcura. q̄relam.

Executio sentētie p̄tra quā petitur resti- tutio i integrū non p̄t fieri p̄dēte cau- sa restitutionis nisi detur cautio. nota Ro. cōclu. cclxij. Et qñ cautio dari debeat. vide Ro. p̄clu. cclxij. ⁊ sub x̄bo restitutio. s̄. restitutio in integrū si intentat̄. sed eti detur cautio: nō debet fieri executio de iuris rigore fm quosdā. vt nō. Ro. p̄clu. ccccxxvij. ⁊ hoc tenet Bal. quādo non ē p̄sumptio cōtra petē- tem restitutionē ex qualitate cause vel p̄sone p̄nūciantis. C. de in inte. resti. l. j. ⁊. C. d̄ trāf act. l. si causa cognita. p̄ quo facit tex. ff. d̄ mi- nori. l. p̄fes. i3 idem Bal. aliter dixerit. C. d̄ p̄ci. imper. offe. aut. que supplicatio. ⁊ d̄ ordi. cog. l. fi. Jo. an. dicit q̄ qñ aduersus sentētiā petitur restitutio ex dispositione iuris cōmu- nis illa impedit executionē sciendam sed nō re uocat iam factam. vt nō. in addi. spe. in ti. de suple. s̄. differt. ⁊ fm hoc possunt p̄clusiones rote p̄cordari. vt illa que dicit executionē nō fieri etiā data cautione intelligatur quādo re- stitutio petitur de iure cōmuni. alia intelligit̄ quādo petitur de gratia a p̄ncipe nō a lege cō- cessa. vel etiam si vtrāq̄ intelligas quādo pe- titur restitutio de iure cōmuni. tūc distingue q̄ aut est p̄sumptio calūnie cōtra petētem re- stitutionē: ⁊ tunc executio fit: data tamē cau- tione. aut non est p̄sumptio calūnie cōtra euz ⁊ tunc si detur cautio nulla fit executio. vt nō per glo. Inno. ⁊ Jo. an. ⁊ domi. anth. in. c. su- scepta. de restitu. in inte. ⁊ ita possunt concor dari p̄dicte conclusiones rote. Vel distingue fm Bal. in. d. l. j. aut executio est retractabil. ⁊ illa suspenditur restitutione petita. aut est ir- retractabilis: et tunc si statim offeratur obla- tio probationis tunc distingue. aut est p̄sum- ptio calūnie aut nō. adde duos casus in quib⁹ pendente causa restitutionis non debet fieri ex- ecutio. vn⁹ quādo causa restitutionis ē cōmis- sa p̄ papā. qz tunc videtur ad se totum nego- ciū reuocasse. vnde inferior nō potest se intro- mittē. alia qñ papa nō cōmisit: tñ iudex cau- se restitutionis milit executori inhibitoriam. vt nō. antho. de resti. in inte. suscitata. in fi. et idem deducit decisio rote p̄clu. cclxij. Sed q̄ ad p̄mū casū decisio sentit̄ p̄riū p̄cl. ccccxxvij ⁊ vide j. s̄. executio snie suspendit̄. ⁊ vide j. s̄. p̄ri. ⁊ vide s̄. x̄bo executor. p̄ totū.

Executio triū sniaz cōformium nō impedit̄ i3 p̄tra eas per minorē vel eccliaz restitutio pe- titur. vt nō. Bal. in. l. vnica. l. ne in vna ⁊ ea. cau. tertio puo. Cōtrarium sentit lau. vt reci- tat dñs Frā. de zabo. i cle. j. d̄ reiudi. i. q. xxij fauorabilior enī ē causa restitutionis q̄ nullita- tis. quod p̄t3. qz p̄tra petentē restitutionem

non fit executio nisi detur ei cautio sed cōtra allegantē nullitatē fit executio etiaz nlla data cautioe. vt nō. Lau. 7 Fran. in de. p̄dicta. s3 et si q̄s dicat rationē dicte clemē. q̄ ē p̄sūptio calūnie s̄ litigantē post tres sentētias habere locū eā in petēte restitutionē s̄ eas: tūc dic q̄ sicut allegās nullitatē q̄ ex actis apparet auditur ita audiet petēs restitutionē si allegat iniquitatē aparētē ex actis: qz tunc cessat p̄sūptio calūnie. 7 b̄ voluit Oldra. i allegātē nullitatē in p̄silio. xv. 7 idē voluit Inn. in allegātē iniquitatez in .c. cū bartoldus. de re iudi. Si dicat cū illa de. ius nouū inducat vt ibi glo. dicit: nō videt̄ fm̄ p̄missa qd nouū inducere cū 7 ante illā fiebat executio snie etiā vnice nō obstatē nullitate: nisi statim de nullitate p̄staret. vt. l. iij. s̄. p̄denatū. ff. de re iudi. et ibi nō. Bar. Rūdeo q̄ de. duo inducit. primo q̄ licz q̄s vellet statim p̄bare nullitatem aliter q̄ ex actis. nō audiet nec admittit ad p̄bandū pp̄t̄ p̄sūptionē calūnie q̄ insurgit ex trib⁹ sententijs vt de. p̄dicta. olim audiebat vt nō. in p̄dicto. s̄. p̄denatuz. s3 vbi p̄batio nullitatis fit ex actis 7 nō extrinsecis: illa ē p̄batio p̄bata q̄ excludit p̄sūptionē calūnie. ideo etiam hodie admittit. sc̄o iducit illa clemē. qz olim nullitas cui⁹ p̄batio req̄rebat altiorē indagatōnem nō impediret executionē tñ p̄pterea non impediebat iudiciū nullitatis s3 vtrunq̄ suo Marte trālibat: qz nō erant p̄cessus p̄trarij. s3 hodie p̄ clemē. impediet̄ p̄cessus donec itegre sit paritū. 7 s3 ps̄ hec non opponeret: potest iudex officio suo nō supplere 7 p̄cedentez super nullitate repellere. vt nō. glo. in de. p̄dicta. S3 dicef̄ qz de nullitate notorie p̄ster: tñ executio nō impediet̄. qd̄ ptz quia snia lata p̄ appellante sup̄ appellatione a grauamine q̄ notoriū inducit 7 sniaz diffinitiuā post latam appellationē notorie nullaz ostendit: eius executio nem nō impedit. vt nō. Jo. an. in. d. clemē. in glo. sup̄ vbo pendere. Respōderi possit qz illa nullitas nō p̄stat ex actis antiquis s3 ex nouis post diffinitiuā secutis. 7 aliud ē posse ex acti p̄stare ex nullitate sentētie tēpore quo fertur: aliud qd̄ postea ex interuallo per acta noua nullitas derogat. sed s3 sit diuinitas casuū: non videt̄ diuersitas rationū. quare ratioe inspecta dari possit qz illa glo. clemē. male dicit. qz cessante ratione clemē. cessare debet dispositio eiusdem. Ratio enī de. fuit p̄sūptio calūnie q̄ cessat si aliud appareat qd̄ calūniā excusat. vt nō. Fran. d̄ zabo. in. e. clemē. q. j. Si q̄s autē velit potius terminos Jo. an. in glo. p̄dicta q̄ rationē tex. inspicere: tunc dicam qz sumus extra terminos illos 7 sum⁹ in terminis quādo petif̄ restitutio que ita datur p̄tra plu

res sentētias sicut cōtra vnā p̄bata lesione vt est casus. in. c. cum ex litteris. de resti. in inte. 7. l. minor aut. ff. de minori. 7 hoc videt̄ verius qz clemē. ius nouū inducit. 7 dicit Jo. an. in. j. glo. 7 ius antiquū corrigat qd̄ p̄mittebat nullitatez opponi si statim offerebat p̄rompta p̄batio. 7 ius corrigēs nō extendit ad aliū casum etiā si sit eadē ratio. vt nō. Jo. an. in de. dudū. de sepul. sup̄. v. de iure. Itē etiā in casibus in quibus fit executio p̄ eandē rōnem oportet qz sit oīno eadem ratio. vt nō. Jo. an. i de. dudū. de sepul. sup̄ vbo de iure. 7 nō. glo. i. c. j. de tēpore. ordi. li. vj. sed nō est eadē ratio faciente executionis contra petentē restitutionē que ē cōtra allegantē nullitatē. qz fauorabili⁹ p̄uidet̄ iura in suspēdenda executione quādo petitur restitutio q̄ qn̄ allegat nullitas. quod ptz. quia etiā ante clemē. si cōtra petentē restitutionē non erat p̄sūptio calūnie suspendebat executio s3 statim si offerat p̄rompta p̄batio. vt nō. Jo. an. in. s̄. p̄dicto differt. 7 Bal. i d. l. c. de in inte. resti. Sed allegās nullitatez nō audiebat nisi statim p̄baturuz se offerret. vt nō. Bal. in. d. s̄. p̄denatuz. Itē et si calūnia erat cōtra petentē restitutionē: tñ suspendebat executio nisi ei daret̄ cautio. quod non erat in allegātē nullitatē. Et si dicat nō ē dare casum in quo nō sit p̄sūptio calūnie p̄tra petentē restitutionē. qz petit restitui s̄ sniaz que transiuit in rem iudicatā p̄ q̄ p̄sumit. de elec. c. bone. r̄ndetur qz ad b̄ qz dicat eē p̄sūptio calūnie s̄ petentē restitutionē: oportet qz illa p̄sūptio surgat aliunde q̄ ex snia. vt patet ex. d. c. suscitata: vbi dicit tex. qz ex plurib⁹ de p̄sūptioe calūnie 7 malicie apparebat. puta si ex sola snia inferreret̄ p̄sūptio calūnie: frustra distinguit glo. 7 doc. in. d. c. suscitata: an s̄ petentē restitutionē esset p̄sūptio calūnie vel nō: 7 tñ sic oēs distinguūt. 7 vide sub vbo restitutio. s̄. restitutio i integrū nō dat.

Executio snie s̄ quā petif̄ restitutio ad appellā dū nō p̄t fieri pendēte causa hui⁹ restitutiois alioq̄n reuocaf̄ p̄ modū attēptati. ideo multo fortis si fiat post restitutioem p̄cessam 7 an̄ appellatioem interpositā: durate tñ tpe appellādi. nō. Ro. p̄clu. cccclxij. S3 p̄trariū p̄mi dicti nō. Ro. p̄clu. cccclxij.

Executio snie suspendit̄ quādo ille p̄tra quē lata est iter arripit vel mittit ad papam causa petendi restitutionē contra sententiā vbi inferior nō potest restituere. 7 expectat̄ nūci⁹ nec prius fiet executio. nō. ant. d̄ appel. vt debet. ix. colū. in fine.

Executio sententie late cōtra possessorem i causa beneficiāli potest impediri per tertiu⁹ appellantē ratioe sui interesse ne sibi nou⁹ 7 durior

aduersarius p̄stituatur. nō potest tamē imp̄dire sequestrationē possessionis ⁊ fructuū. nō Ro. ꝑclu. cccxxij. Sed plenius dic q̄ executio sententię potest ꝑ tertiuꝝ impediri ratione sui interesse quādo tertius a sententiā appellat: vel appellationē per p̄ncipalem interpositā ꝑ sequitur: ⁊ tunc si ꝑcedit vt solam executionē impediatur: sufficit sūmarie docere de iure suo quo ad modū ꝑbandi. sed ip̄a ꝑbatio debet esse plena. Si autem vltra hoc intendit q̄ super iure suo ꝑnunciatur ⁊ super sententiā vel nullitate: tūc oportet litem cōtestari sup vtro q̄. Si vero sententiā nō suspendit nec suspensam ꝑtestatur de nullitate cōtēdēt ⁊ sententiā est lata cōtra illum q̄ potuit rem deducere ad iudiciū in ꝑiudiciū ipsius tertij scientis: tunc tertius nō potest impedire executionē sententię late eo sciēte. sed si ē lata eo ignorāte vel etiā sciente quādo p̄ncipaliter litigās non potuit rem iudiciū deducere ad ꝑiudiciū ipsius tertij: vt si subditus vel colonus litigat de re dñi tunc aduerte q̄ si executio fiat in alia re q̄ i petita: potest tertius eū impedire. idem si fiat in re petita cuius possessio est vacās. quia interest tertij vt res remaneat vacās ne graue onere ꝑbationis. secus ergo si res petita possidetur ꝑ victum: quia tunc siue tertius p̄ncipaliter agat siue contra sententiā de iure suo excipiat: executionē nō impedit. sꝫ cū iure suo discutitur ꝑstita cautione victo ꝑ victoreꝝ de re tertio restituēda in euentū victorie. vbi autē ip̄e tertius rem petita possidet: tunc fit executio in ꝑiudiciū victi nō in ꝑiudiciū ipsius tertij possessoris. nō. an. de testi. veniēs. ij. colum. ꝫ. oꝑono q̄ nō impediatur.

Executio sententię quādo petitur ⁊ potest ꝑ tertij ratiōe sui interesse impediri: oportet q̄ saltem sūmarie doceat sua interesse. ⁊ illud sūmarie intelligit quo ad modū ꝑbādi: nō quo ad speciem ꝑbationis: nam nō requirit litem cōtestatio ⁊ datur ad hoc ꝑbādū breuis dilatio iudicis arbitrio q̄ nō excedat tēpus in q̄o debet fieri executio. ipsa tamē ꝑbatio debet esse plena ꝑ testes vel instrumēta: nec sufficit ꝑbatio ꝑ iuramētū. sufficit tñ q̄ q̄s ꝑbet se electū lz nō ꝑbat electionē canonicā q̄ ꝑ peteret si cōfirmationē haberet necesse ꝑbare se canonicē electū. nō. ant. d. elec. veniēs. ij. iij. colum. ꝫ. veniēs ad declarationē.

Executio sine late i genere ꝫ oēs quorū interest nō p̄t fieri ꝑtra possessore q̄ nō fuit specialit̄ vocatꝫ ad causam. nō. Ro. ꝑclu. ccccj.

Executio sententię potest fieri cōtra vniuersalē successorē qui est eiusdē cōditionis cum ꝑdecessore. sed si est diuerse cōditionis vt q̄ laico successit pupillus vel ecclia. tunc dubiū est, sꝫ

solutio pendet ex illo an ꝑuilegiatꝫ succedens nō ꝑuilegiato vtatur ꝑuilegio. Item ꝑmū dictum verum nisi mutetur iudex per successio nem. quo casu dubium ē. Tamē satis dici p̄t q̄ trāsit ius exequēdi si actu non possit executio fieri per ꝑmū iudicē nisi in eius territorio habeat rem sup qua in reali sententiā lata eēt. sed tunc fieret per aliū. nō. anth. de iudi. quia ꝫ. venio ad vltimū.

Executio sententię late in ꝑsonali vel alteriꝫ iuris ꝑsonalis nō fit ꝑtra singularem successorē ex ꝑtractu. sꝫ si est successor singularis ex vltima voluntate: tūc distinguitur: aut dolose est res in eum alienata: ⁊ trāsit executio. aut sine dolo: ⁊ tunc secus.

Executio autē iuris realis nō fit cōtra singularem successorē nō habentē causam a ꝑdecessore. sed si habuit causā ab eo: tūc si ius exequēdi tēpore alienationis erat in esse ꝑductū. q̄ snia erat lata. vel erat in actu ꝑducendi quia erat lis mota trāsit executio in successorē si ꝑ talem litē res erat facta litigiosa ⁊ ꝑsequens inalienabilis vt q̄ erat q̄stio de ꝑprietate. se/cus si non obstāte lite poterat res alienari: vt q̄ erat q̄stio de sola ꝑpoteca. vbi vero ius exequēdi tempore rei alienate nō erat i esse ꝑductū nec i actu ꝑducēdi: tūc executio litē postea execute nō trāsit ad singularem successorē. ꝫ dicta vera nisi singularis successor ꝑ suā sniā ⁊ vel patiētiā ꝑdicauerit. Et aduerte q̄ vbi dixi executionē trāfire ad singularem successorē est verū etiā si res alienaret in nō suppositum qui est alteriꝫ territorio: nam cōtra eum in alia diocesi existente fieret executio. ita tamē si res esset in territorio sententiantis secꝫ si res trāssisset ad aliam diocesim. nō. ant. de iudi. q̄. xv. ꝫ. venio ad vltimū. Et idē Bar. an. l. creditores. ꝫ. de ꝑig. lz alibi simpliciter dixerit q̄ executio sententię late ꝑtra vnū nō fit cōtra alium singularem successorē. vt nō. ꝑ euꝝ. ff. si vē. no. muli. i. ꝑo. mi. l. j. ꝫ. necessario. ⁊. ff. vt i. ꝑo. le. l. j. ꝫ. q̄ i possessionē. sꝫ Inno. ⁊ Jo. an. in d. c. q̄. in glo. vltima. in fine ꝫcludūt. q̄ i realitā in beneficialibꝫ nō fit executio cōtra singularem successorē nisi eo vocato ⁊ ꝑcedente sententiā ⁊ sūmaria cognitione si ip̄e vel alius velit ꝑtradicare.

Executio sententię an possit peti ⁊ fieri ꝑ illo cui cessa est actio in factū ⁊ officiū iudicis q̄ danē ꝑ executiōe sententię. vide supra ꝫbo cello. ꝫ. cedi p̄t actio iudicati.

Executio sententię declaratorie late in reali contra ꝑuentū nō possidentē: habet executionē paratā ꝫ eū si post sniā ad ip̄m possessio supueniat. nō. ant. de iudi. dilecti. in fine. ⁊. c. cꝫaminata. iij. colū. ꝫ. venio ad glosam.

Executio vni⁹ sine latez impediatur per excep-
tionem nullitatis si nullitas incōtinenti pbe-
tur als non . tamē si nullitas deducitur pviaz
actionis coraz alio iudice quā ille iudex inhi-
beat ne executio fiat: nihilomin⁹ executio fie-
ri p̄t. s3 si agēs de nullitate obtinebit in causa
nullitatis: executio retractabit. nota. Ro. cō
Executio triū sententiarū (clu. cclxvj.
 conformiū nō potest impediri p̄textu alicui⁹
 nullitatis nisi nullitas opponat ex defectu iu-
 risdictionis. nō. Ro. 2clu. cix. 7 vide oīno cō
 clu. cccx. Sed fm̄ anth. etiā nullitas notoria
 ex defectu iurisdictionis nō impedit talē exe-
 cutionem vt ip̄e nō. in cle. f. de re iudi. in glo.
 sup verbo p̄dere. dic tamē finaliter in additi-
 one speculi. q̄ dictū suum p̄cedit quādo alle-
 gatur defect⁹ iurisdictionis habitu 7 actu tunc
 impedit executionē. Sed lap. dicit in .e. cle. f.
 q̄ exceptio nullitatis ex defectu iurisdictionis
 impedit executionē p̄dictam quando allegat
 defectus iurisdictionis ab initio. sec⁹ si ille defe-
 ct⁹ supuenisse ex postfacto. **Oldra.** autē in
 cōsilijs suis tenere videtur q̄ omnis exceptio
 nullitatis notoria v̄l q̄ ex actis appareat impe-
 dit executionē p̄dictam. vide s̄. s̄. executio tri-
 um s̄iaz cōformiū. vide oīno s̄. s̄. v̄bo appella-
 tio. s̄. appellās a grauamine.
Executio triū sententiarū lz non possit impedi-
ri p̄victum etiā si allegat nullitatē earū tñ ter-
ti⁹ cōparēs p̄ suo interesse poterit ip̄edire fm̄
formā eorū q̄ habent in .c. cū sup. in p̄n. de re
iudi. 7 idem nō. anth. ibidem in .ij. notabili. 7
idē tenet Fran. in cle. f. de re iudi.
Executio sentētie late sup attēptatis debet fie-
ri anteq̄ cognoscat de p̄ncipali. nō. Ro. 2cl.
xcvj. 7. xcix. et si ē lata sup possessione debet fi-
eri executio anteq̄ de petitorio cognoscat. qz
sapit naturā veri possessorij. vt nō. Ro. 2. cix
Executio sine late in possessorio debet fieri an-
te ingressum petitorij. nō. Ro. 2clu. cix.
Executio sine non impeditur p̄ appellationem
 si appellās non certificet iudicem a quo de p̄se-
 cutione appellatiōis facta in termino sibi assi-
 gnato. illa tñ executio venit reuocanda si ap-
 pellās obtinebit i causa. nō. Ro. 2clu. xcj. Et
 sic p̄tz q̄ dicta executio nō reuocat per viam
 attēptati.
Executio gr̄e id ē inductio i possessionē nō pos-
sit impediri p̄ aliquā exceptionē vel appellati-
onem nisi opponat crimē cū infamia. nō. Ro.
2clu. ccccxxij.
Executio sentētie si pars eaz fecit aucte ppria
 ingrediendo possessionē siue executionē. p̄t
 cōueniri interdicto vnde vi. nō tamē puatur
 iure suo si nullā violētiam cōmisit. nō. Ro. 2.
 cccc. 7. sed pone. dic q̄ victor q̄ victum aucte

ppria 7 sine excoatore spoliavit: p̄t cōueniri
 interdicto vnde vi ad interesse: nō ad restitu-
 tionē possessionis fm̄ Inno. 7 Jo. an. in .c. cū
 olim. ij. de p̄uile. qd̄ est verū in b̄n̄ficialib⁹. s3
 in p̄phanis p̄t p̄ueniri etiā ad restitutionem
 possessionis. vt nō. anth. in .d. c. cū olim.

Executio sine sup notorio late p̄t fieri etiā pen-
dēte decēdio. als ad appellādū dato: qz cū nō
possit appellari: frustra deferē. nō. anth. de co
ha. cle. v̄ra. penul. carta. iij. colū.

Executio sine non p̄t fieri p̄ iudicem a quo lz
 lapsa sint fatalia p̄sequendū appellationē: nisi
 p̄us citetur pars ad docendū de diligentia et
 impedimēto p̄pter que dicere velit sentētiā
 nō esse exequendā. nō. Bar. in. ff. ne appel. p̄
 den. l. f. in fi. lz Inno. dicat q̄ aliqua citatio nō
 requirit. c. ex ratioe. de apel. vide etiā quod
 nō. Bar. ff. de apel. l. si exp̄sum. 7. quero qm̄
 ista duo iudicia. 7 vide sub v̄bo iudex. s̄. iu-
 dex appellatiōis a diffinitua.

Executio sentētie cōdēnatorie ad quātitatē in
 certam fit sola v̄bali oblatione q̄ cōdēnatus
 offerat se paratū iudicato parere. nō. Bal. ne
 li. in vna eademqz cau. l. f. Sed verius dic q̄
 vltra verbalē oblationē requiritur q̄ cōdēnna-
 tus det fideiussores de soluendo quātitatē que
 liquedabitur. 7 ita tex. quē Bal. allegat. ff. d̄
 sta. libe. l. rationē. 7 b̄ optime p̄bat ille tex. in
 l. seru⁹ si heredi. in fi. e. ti.

Executio sentētie d̄ cuius iniq̄tate constat per
 partis cōfessionem potest impediri lz trāsue-
 rit i rem iudicatā. vt nō. Inno. in .c. quia ple-
 riqz. de emuni. ecclē. quod est verum etiam si
 victus iurasset sentētie parere. vt nō. Jo. an.
 in .d. c. qz pleriqz.

Executio facta pendente appellatione a diffini-
 tiua non reuocatur appellatione deserta si exe-
 cutio fuit directa. sec⁹ si indirecta. vt nō. Jo.
 an. in .c. licz. de sen. excō. li. vj. in nouella. sup
 glo. antepenul. vide s̄. v̄bo attēptata. s̄. j.

Excoator non potest vt suspectus recusari cuz
 nō habeat cognoscere sed soluz exequi quod
 est cōmissum. nō. anth. de iudi. cū venisset. 7
 inferior aut. 7 vide s̄. v̄bo iudex. s̄. iudex de-
 legatus a papa si nō est.

Excoator merus puta sentētie non habet taxa-
 re fructus in q̄bus pars extitit cōdēnata. qz
 licet possit aliquas p̄bationes recipere ad su-
 am instructionē sup excepti vel p̄positis corā
 eo: nunq̄ tamē potest sup his iudicare v̄l dis-
 nire. s3 debet ad supiorē remittē. nō. Ro. 2cl.
 cclxvj. et si h3 potestatē taxandi an teneatur
 partez citare in taxatione. vide s̄. in v̄bo cita-
 tio. s̄. citari debet pars.

Excoator datus ad exequendū sentētiā per
 quā fuit victus in fructib⁹ cōdēnatus potest

executionē facere nō solū de fructib⁹. s; etiaz de pceptis post sniam vsq;quo fiet executio. nō. Ro. ꝑclu. ccccxxx.

Executor sentētie ꝑ quam q̄s ē generaliter cōdemnatus ad restituendum fructus pceptos pōt generaliter monere ꝑdemnatū vt dictos fructus infra certū terminū sub excōcitiōis pena restituat. qđ si nō fecerit: erit iuste excōmunicat⁹. nisi infra terminū allegauerit se dictos fruct⁹ nō pcepisse vel in vtilitatē bñficij ꝑuertisse. nō. Ro. ꝑclu. clxxviii.

Executor dat⁹ ad sniam exequendaz vel ad ꝑuidendū de bñficio: nō req̄ritur qđ sit in dignitate nec qđ seruet ea de q̄bus habet in. d. c. statutū. de rescrip. li. vj. fm Jo. an. qđ est veruz in executore mero. secus in mixto assumēte sibi iurisdictionē ꝑcedente cum cause cognitione. nō. Ro. ꝑclu. cccxxxvij.

Executores tam sententiay q̄ gratiay: delegati sunt. ꝑ delegata iurisdictione vtunt nō ordinaria. nō. Ro. ꝑclu. cccxxxvj.

Executor gr̄az apostolicay etiā in forma pauperz appellat iudex. nō. Ro. ꝑcl. ccccxy.

Executor apostolicus non pōt añ litteras sibi ꝑsentatas aliquem ꝑcessum vel aliquā executionem facere. nō. Ro. ꝑclu. ccccxxxviii. **Tribus** aut executorib⁹ datis in beneficialib⁹ cū clausula qđ si nō omnes: possunt duo gr̄az purificare ꝑuidere: tertio impedito lz eis non ꝑstet de impedimēto. secus in alijs q̄ in beneficialib⁹. nō. Ro. ꝑclu. clxiii. ꝑ hoc videtur qđ in beneficialib⁹ sufficiat executorē se putare executorē lz in vitate nesciat vt patz in predicta ꝑclu. clxj. Sufficit ergo qđ opinio executoris cum veritate cōcordat vt ibi patz. qđ nō. s; ad intellectū huius vide oino s̄. verbo iudex delegatus si ignorat.

Executor apostolicus lz alteri cōmittat vices suas in omnib⁹ causis in q̄bus est vel erit executor: tamē illa cōmissio nihil valet qđ ad causas q̄ nō erant tūc sibi cōmisselz postea cōmittant. nō. Ro. ꝑcl. ccccxxxvj. in ꝑn.

Executor habēs potestātē purificādi gratiay in forma pauperz: datis alijs duobus executoribus in casu quo ipse nollet aut non possit lz facere. si cōmittit alteri vices suas qui hoc facit valet hñdi cōmissio ita qđ purificatio facta ꝑ alios duos nō valet: qz cōmittēdo videt mādātū adimplere ꝑ sic cessat potestas aliorum. nō. Ro. ꝑclu. clxxxvij.

Executori dato ad ꝑuidendum non est certuz tēpus a iure ꝑfixum infra qđ ꝑuidere debeat notat Fre. in tracta. ꝑmutationū. q. xxix.

Executori aplico cui cōmittit certe ꝑsone ꝑuisio vident oia ꝑambula cōmissa ꝑ q̄ ꝑuenit ad illā ꝑ sine q̄bus ipa ꝑuisio expediri non ꝑt

nō. Ro. ꝑclu. ccccxxiii. circa fi.

Executor gratie apostolice quādo se informat ꝑ testes de vita. moribus. ꝑ ꝑuersatione imꝑetrantis ac de scientia ꝑ cantu eius: an teneatur ipm citare ꝑ vocare. vide sub verbo citatio. s; citatio nō req̄ritur qñ executor.

Executor cui cōmittit absolutio certe ꝑsone et penitētie inuicte: ꝑt alteri subdelegare. lz In no. teneat ꝑtrariū. vt nō. Ro. ꝑcl. ccccxxiii.

Executor apostolic⁹ potest subdelegare nō solum ꝑuisionem sed etiaz informationē. nedū circa vitā mores ꝑ ꝑuersationē imꝑetrātis. s; etiā circa scientiā ꝑ lecturā. ꝑstructiōez ꝑ cantum ei⁹. nō. Ro. ꝑcl. ccccxxiii. ꝑ vide. s; ꝑ. ꝑ.

Executor apostolicus cui cōmittit sola et nuda examinatio testiū nō potest alteri subdelegare. quia meri facti ē. secus si cōmittat receptio testiū. qz illa habet fieri cū cause cognitione. ideo subdelegari pōt. nō. Ro. conclu. ccccxxiii. et vide s̄. ꝑbo iudex delegatus cui cōmittitur.

Executor vltime volūtatis an possit cogi acceptare ꝑ exequi officiū sibi a testatore datū. dic vt nō. ant. de iuriur. q̄ntauallis. ꝑ. xxj. dñia.

Executor testamēti ꝑt esse femina ꝑ mior. xxv annis. nō. glo. de testamē. c. fi. li. vj.

Executor testamēti nō potest esse religiosus nisi si petita ꝑ obtenta licētia superioris. de testa. c. fi. li. vj. salvo eo quod dicit in demē. exiui. s; certū. de ꝑbo. signifi. teneat tñ dictus religiosus si officiū exeq̄tur ordinario reddere rationem. vt in de. religiosus. de testa.

Executor testamēti mortuo non trāsit eius officium ad heredem vel successorem: nisi fuerit datus sub nomine dignitatis. quia tūc trāsit ad successores in dignitate. nisi datus in testamento sub nomine dignitatis fuisset ꝑꝑinqu⁹ testatoris: quia ꝑpter affectionē ꝑsone vi de⁹ datus. ꝑ est ꝑ inde ac si sub noie ꝑꝑio ꝑ nō dignitatis dat⁹ foret. de testamē. c. fi. li. vj in tex. ꝑ glo.

Executores testamenti si sint plures dati sine clausula qđ si non omnes: vno mortuo vel i re motis agente vel id exequi nolēte: ali⁹ potest exequi nisi testator expresse vetauerit qđ vnus non possit sine altero. quo casu altero mortuo eꝑs exeq̄tur nisi testator aliter sibi ꝑuideat. de testamē. c. fi. li. vj. in tex. ꝑ glo.

Executor apostolicus an possit cōferre beneficia reseruata ꝑ deuoluta. vide s̄. verbo beneficia. s; bñficia deuoluta.

Executor datus ad vendendū ꝑ ꝑcium recipiendum non potest cōfiteri ꝑcium recepisse. nō. Bal. in. l. a diuo pio. s; s; si emptor. ad fi. d re iudi. ꝑ vide s̄ ꝑbo ꝑcurator. s; ꝑcurator habēs mādātā ad recipiendū.

Executoris ptās an expiret mortuo papa siue mandato re integra. vide sub. n. grā. s. grā facta lz nondū. vide etiā sub vbo mandatus. r vide. f. executoris iurisdicō.

Executor si nulliter puidet vel aliud factuz p ignorantia facti nulliter agit. p̄r de nouo puidere r actū validū iterare. secus si p ignoratiā iuris nulliter egerit. fm Inno. in. c. j. d̄ re iudi. r hec vera in actu exiudiciali executiuo grē vel bñficiū a pncipe. secus in alijs actibus executiuis: etiā p ignorantia facti nulliter gestis. vt ptz in. c. si cōpromissari. s. si vero. de elec. li. vj. r ita nō. antho. in. c. in lris. de offi. dele. vide lap. in. d. c. cōpromissari. r p Jo. an. ibidē in glo. approbat. r sup ea. i nouella.

Executor an possit excōicare impediētes r rebelles. vide sb vbo iudex. s. iudex cui certum ministeriū.

Executoris ptās durat ppetuo donec negociū sibi cōmissum plenū sortiat effectū. r hoc verum qñ illud negociū non req̄rit sniaz. r in lra executoriali ponit̄ clausula cōtradictores rē. vbi autem snia req̄ratur: tūc ptās exequē di nō durat nisi vsq̄ ad annū post sniam latā vt nō. Inno. r Jo. an. in. c. pilloz. de pben. r vbi semel facta est executio: expirat ptās executoris. vt nō. Jo. an. in. c. q̄rētī. in fi. d̄ offi. delega. nisi in lra executoriali eēt clausula defendēs inductū rē. qd̄ dic vt nō. Jo. an. in. d. c. pilloz. r plenū p Jo. cal. in. c. cuz nostris. d̄ p̄cel. p̄bē. i. xiiij. q. vide Jo. an. i. c. fi. d̄ offi. dele. li. vj. sup glo. q̄si dicat. in nouella. r vi. de. f. s. primo sequenti.

Executoris iurisdicō siue ptās p q̄s actus ppetuet̄ r desinat esse res itēgra. vide Jo. an. i nouella. r lap. r domi. de sanc. ge. in. c. si cui de pben. li. vj. r vide s. s. pxi.

Executor si pcedit vim gratie surrepticie. an pcessus sit null⁹ ip̄o iure. vide sub verbo grā bñficialis qñ.

Exemplū rescripti delegatiōis insertuz in citatiōe iudicis delegati. an fidē faciat r ei credēdū sit. vide s. verbo citatio. s. citatio nō req̄rit ad dicēdū r̄ rescriptū.

Exemptus an possit suspēdi vel excōi/cari p ordinariū anteq̄ ad ip̄m exemptum pueniat noticia exemptionis. vide sub vbo gratia. s. grā p quam q̄s fit. r vide s. verbo ep̄s. s. ep̄s fundat. r s. ep̄s pbat r in vbo p̄uilegiū. s. si p̄uilegiū exiuit cū pluribus. s. sequenti.

Exemptio visitationis r correctiōis an possit p̄scribi. vide sub vbo p̄scriptio. s. p̄scribi nō p̄t exemptio.

Exemptiōis p̄uilegiū: an tollat vnico actu cōtrario. vide sub. n. p̄uilegiū perdit.

Exempt⁹ ab ordinario de iure cōi non tenet citatus coraz ordinario cōparere allegatur⁹ exemptionē suā. sec⁹ si sit exempt⁹ p p̄uilegium nō. archi. xv. q. iij. c. ij. in fi. r spe. in ti. d̄ citatione. n. sed pone. in fi. r vide s. verbo citatio. s. citatus an teneat. Itēz si exemptio ē notoria: nō tenet citat⁹ comparere. de vbo signi. c. ex pte. j. de p̄uile. cuz p̄sone. li. vj. Et Bal. dicit q̄ exemptus ip̄o iure nō tenet comparere. secus in exempto ope exceptionis. vt ipse nō. in. l. generaliter. l. de epi. r cle.

Expense compensant̄ hincinde qñ actor r re⁹ a suis mutuis petitionib⁹ veniūt absoluedi. nō. Ro. p̄clu. xv. r vide quod nō. p̄clu. cclij. Idem qñ actor p pte vincit r p pte succumbit. nō. Jo. an. de do. r p̄tu. finē. r vide sb verbo interesse.

Expensas non tenet reficere ille qui habuit istam causaz litigādi: sed fructus sic. nō. Ro. p̄clu. clxxvij.

Expēsas litis tenet litigās q̄ succūbit soluere. r in illis debet p̄denari a tpe q̄ sciuit vel scire debuit se indebite litigare: nō ante: vt si cōueniatur ps ex facto alieno ex q̄ possit ignorantia p̄tendere nō tenebit ad expēsas factas nisi a tpe q̄ fuerūt p̄ducta iura vel testes ex quibus potuit scire. p̄ tex. ff. depo. l. si q̄s inficiat r ibi nō. p̄ Bar.

Expēsar p̄denationē nō euitat q̄s i scōa instātia qñ snia p̄ma p eo lata reuocatur ex eis de actis in scōa. sec⁹ si ex nouis actis reuocet fm Inno. r Jo. an. nō. Ro. p̄clu. cccxxij.

Expēse r fruct⁹ in q̄bus spoliās possessorio recuperāde mētis fuit p̄demnat⁹. debēt solui r restitui anteq̄ ip̄e p̄denat⁹ audiat i petitorio s̄ ecōtra si spoliat⁹ i possessorio p eū intētato succubuit r i expēsis p̄denatus fuit: nō repellitur ideo a petitorio. qz dictas expensas non soluerit. Ratio p̄mi dicti est in odiū spoliāt. nō. Ro. p̄clu. cccvij.

Expēse alimētōz r litis debēt subiecto litigāti r̄ p̄latū qñ subiect⁹ aliūde nō habet r p̄lat⁹ est soluēdo. nō. glo. in. l. fi. l. de ordi. cog. vide pleni⁹ in. c. ex pte. de accu.

Expensas litis an teneat pcurator soluere notario cause put tangunt p̄ncipalem suū. vide sub verbo pcurator. s. pcurator cōstitut⁹ ad causam: vbi d̄ q̄ sic.

Expēse q̄ hūt in electionib⁹ r cōfirmationibus q̄s eas soluere r cui solui debeant. vide d̄ electi. vt p̄terite. p glo. Inno. r Jo. an. e. ti. c. cupientes. li. vj. in glo. fi. r plenissime. p̄ hosti. in sūma. de elec. s. penul.

Expresse: qñ hoc vbum p̄fertur a lege tūc nō sufficit tacite agere nō. Ro. p̄cel. cclxij. Et qñ expresse debet de re aliq̄

mentio fieri: vba generalia non sufficiunt. nō.
Jo. an. de sen. excō. q. piculosuz sup vbo ex/
pssa. in nouella. li. vj. Contrariū nō. Bar. in. l.
p̄roz. in p̄nci. ff. d. noui. ope. nūcia. vide tex. et
glo. sup vbo clausula. s. clausule habentes te
Expressa exceptio in lege vel in cano (nozē.
ne dat intelligere q. si non fuisset exp̄sse casus
exceptus remaneret s̄ regula iclusus. vt nō.

E sub. v. exceptio. s. exceptio qm̄ sit.
E tremū vide s̄ vbo p̄sumptio.
E tūc. ista dictio denotat t̄pis extremi-
tatem. nō. Ro. cōclu. cxxiij. 7 nō. Jo.
an. in. c. p̄reera. de appella.

Facere dicitur

Facit qd nō debet. ff. d. re. iur.
l. qui nō facit. 7 b̄ est vez etiaz
q̄ ad penas imponēdas. vt nō.
Jo. an. in. c. j. de vsur. li. vj. in
glo. oz. 7 in. c. vt inq̄stionis. s. fi. de here. li. vj.
in nouella. 7 vide sub vbo factū.

Facere aliqd de facto lz de iure non teneat: an
sufficiat q̄ ad actionē vel exceptionē q̄rēdam.
vel q̄ ad penā cōmittēdā. vide Bar. in. l. vbi
pactū. i. fi. C. d. trāfact. vbi enā Bal. tāgit.

Actū suū qm̄ possit q̄s reuocare 7 s̄ fa-
ctum p̄p̄iū venire. vide p̄ ant. d. cleri.
7 iuga. c. diuils fallacijs. 7 p̄ Bar. in. l.
post mortē. ff. d. adop. vide s̄. vbo facere.

Falsi pena punif q̄ falsū instrumētū p/
ducit sciēter. Itē causam pdit. nō. ant.
de exceptio. cū venerabilis. v. colū. v.
oppono q̄ s̄. 7 vide qd nō. p. eū in. c. penul. de
crimi. fal. 7 vide sub vbo pducēs. s. pducēs
falsuz. 7 sub vbo notari. s. notari. si scripsit
cū plurib. s. sequēti. 7 sub vbo testis. s. testi
falsum deponēs. 7 s. sequēti.

Falsitatis appellatiōe intelligit̄ de illa dūtaxat
q̄ p̄tinet i aliquo d̄ articulis expressis in. l. cor
nelia. de fals. ideo statuta q̄ faciūt mētionē de
falsitate debēt itelligi de illa. vt nō. Bar. in. l.
qd sit falsū. i. fi. ff. ad. l. cornelia. de fal.

Falsi pena punif ille dūtaxat q̄ falsū dolo cō/
misit. qd ē vez i eo qd ē vere falsū. s̄ in q̄si fal
so nō req̄rif dol. nō. Bar. in. l. diuus. in p̄n.
de fal. S̄ nec ois q̄ vere falsuz dolo cōmittit
punif. l. cornelia. de fal. s̄ ille dūtaxat q̄ dolo
falsū cōmisit de q̄ in. e. l. cornelia exp̄mif. nō.
Bar. in. l. qd si falsū. e. ti.

Fama differt a rumore i b̄: qz rumor ab
icerto. fama a certo p̄cedit autore. Itē
fama p̄cedit a minori parte vicinie. ru
mor enī a maiori pte. nō. anth. de coha. deci.
vestra. xvij. colū. v. ad gradū p̄sumptionis.
7 vide sub vbo testis.

Fama nō facit plenā p̄bationē nec semiplenaz

p̄bationem sine alijs āminiculis. qd nō. Ro.
cōclu. cxxx. i. sine. meli. dic q̄ i factis antiq̄s
fama facit plenā p̄bationē. 7 dicunt̄ antiqua
q̄ excedūt sp̄atiū centū vel. xl. annoz. idem in
non antiq̄s si est res de difficili p̄babilis. iun
ctis q̄buscūq̄ āminiculis. S̄ si est de facili p̄
babilis: tunc nō facit plenaz p̄bationē nisi in
his q̄ sūt leuissimi p̄iudicij. nō. ant. d. testi. ve
niēs. j. 7 vide s̄ vbo p̄batio. s. p̄f. antiquū.

Fama qm̄q̄ sumit a iure p̄ plena p̄batiōe: nō
q̄ ip̄a sit plena p̄batio. s̄ qz talis ē materia in
q̄ sufficit p̄sumptio. nō. ant. d. coha. cleri. v̄ra.
v. ad gradū p̄sumptionis. xvij. colū.

Fama si p̄bat̄ hincinde p̄traria: q̄ p̄ualeat. vi.
de Jo. an. de accu. cū oporteat i glo. nō lz. et
spe. in. ti. de inq̄si. s. nūctractem. v. qd si plu
res. 7 Bar. ff. de q̄sti. l. de minore. s. tormēta.
7 Bal. in. l. sacrosancte. C. de epif. et de. 7 de
eden. l. accusare. 7 ff. de iuriur. l. admonendi.
v. qd si statutū dicit qz p̄tra magnatē. 7 vide
glo. in. c. cū in tua. de sp̄o.

Fama nō probat̄ nisi testis de illa deponēs dī
cat etiā nō iterrogat̄ a q̄b. audiuit: v̄l penes
q̄s sit ip̄a fama. nō. Jo. an. de accu. cūz opoz/
teat sup vbo nō subdito. et in. c. q̄liter. ij. sup
vbo honestis. Sed aduerte qz ibi non loquit̄
de fama s̄ de infamia penes graues p̄sonas.
q̄ infamia nō probat̄ nisi testes exprimāt p̄so
nas apud q̄s sit. vt nō. ant. de renū. c. sup hoc
vj. colū. S̄ pbare famā alicui. facti simplici
ter nō videt̄ req̄ri qz testes exprimāt penes q̄s
sit ip̄a fama. Bar. in. dicit p̄trariū in. l. de mi/
nore. s. tormēta. de q̄sti. qz ois fama debet ha
bere originē ab honestis p̄sonis. etsi testis nul
lam p̄sonā exprim̄ non debet iudici. p̄stare an
fama ab honestis p̄sonis originem habuerit.
ipe tū Bar. loq̄t qm̄ testis fuit iterrogat̄ a q̄/
bus audiuit. S̄ ratio Jo. an. et ant. 7 etiam
ip̄i. Bar. p̄cludit etiā nō facta iterrogatione.
vide qd nō. Jo. an. d. accu. licz. in. v. fame.

Famolu qd d̄. vide sub vbo manifestū.

Fama cū vno teste an faciat de veritate plenā
p̄bationē in probāda excōicatione vel realia
vide ant. de testi. veniens. j. vlti. colū. vide s̄.
s. fama nō facit. glo. tenet in. d. c. veniēs qz i
criminali nō sufficit fama cū vno teste. qd pro
cedit etiā si de crimine ciuilit̄ agat. vt nota.
gl. in. c. tā lris. e. ti. Et idē tenet specu. vt nō.
ant. in. d. c. veniens. lz p̄trariū sentiat hosti.
vt nō. ant. in. d. c. tam lris. Bar. dicit qz fama
cū vno teste de veritate plenā facit p̄bationē
in. l. admonēdi. de iuriur. idē dicit Bal. in. l.
ij. in p̄ncipio. ff. de excu. tu. licz in cōtrariuz fa
ciat qd ip̄e nō. C. de testi. aut. rogati. 7. C. de

Fama nō numerat̄. pe. l. si ex cautōe. q. xij.
Familiar appellatiōe q̄s p̄tineat. vide
b